

[திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்]

[1975 மார்ச் 10]

என்ற எண்ணத்திலேயே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் கூட மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் கூடுதல் அதிகாரந்தான் கேட்டார்கள். நீங்கள் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லிக் கொண்டு, கூடுதல் அதிகாரம் என்று சொல்லி கொண்டு உள்ளுக்குள் வைத்திருக்கும் எண்ணத்தில் தனித் தமிழ்நாடு பிரிந்து போக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தாலேதான், இந்த மாநில சுயாட்சியை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம், கடுமையாக எதிர்க்கிறோம், அதே நேரத்தில் அண்ணா கேட்ட கூடுதல் அதிகாரங்களைப் பெற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இறுதி மூச்சு உள்ள வரை போராடும் என்பதை இந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொண்டு, தலைவர் அவர்கள் கொடுத்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எழுந்தார்கள்.)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, அரை மணி நேரந்தான் இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குள் முடித்துவிட வேண்டாம். எல்லா விஷயங்கள் பற்றியும் விரிவாக அவர்கள் கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது அனைத்துக் கட்சிகளினுடைய தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எடுத்து வைத்துள்ள மிகச் சிறந்த வாதங்களுக்கு நான் என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய பலரில் ஓரா சிலர் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புள்ளி விவரங்களில் அதிகமாகப் புகுந்து தங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஐயப்பாடுகளை விளக்க வேண்டுமென்றும், சில தவறுகள் நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன என்றும் கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இந்த விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த நண்பர் ஹாண்டே அவர்களும், எனக்கு முன்பு எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அமர்ந்திருக்கும் நம்முடைய நண்பர் எட்மண்ட் அவர்களும் பேசியபோது இது என்னுடைய இறுதி நிதிநிலை அறிக்கை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்த வகையில் இறுதியாக இருந்தாலும், அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாத உள்ளத்துடன்தான் கழக அரசு தன்னுடைய கடமையைச்

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

செய்து கொண்டிருக்கிறது என்கின்ற உறுதியை மாததிரம் “இறுதி” என்று கூறுகின்ற எனது இனிய நண்பர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தில், நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் கே. டி. கே. அவர்களும், நண்பர் ஹாண்டே அவர்களும் சில ஐயப்பாடுகளை எழுப்பினார்கள். அதாவது, மூலதனச் செலவு முந்தைய ஆண்டு திடுத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டை விடக் குறைந்துவிட்டது என்கின்ற ஒரு குற்றச் சாட்டும், இந்த ஆண்டு 41 கோடி ரூபாய் என்று இருப்பது மேலும் குறைவானது என்கின்ற ஒரு குற்றச்சாட்டும் கே. டி. கே. அவர்களாலும் ஹாண்டே அவர்களாலும் எடுத்து வைக்கப்பட்டது.

இது பற்றி ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டபோது—

The budget bristles with a dangerous trend of systematic erosion into capital expenditure that may ultimately ruin the development of our State

என்று குறிப்பிட்டார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்களும் இது நம்முடைய வளாச்சிக்காகக் கொடுத்த மூலதனச் செலவில் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த வேறுபாடு என்று நண்பர் ஹாண்டே அவர்கள் கருத்தை ஆதரித்துப் பேசினார்கள்.

நம்முடைய நதிநிலை அறிக்கை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. வருவாய்க் கணக்கு (ரெவன்யூ கணக்கு), மூலதனக் கணக்கு (காபிடல் எக்ஸ்பென்டிச்சர்), கடன்கள் என்ற மூன்று பிரிவுகளாக நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட் தயாரிக்கப்படுகின்ற முறையே இவ்வாறுதான்.

இப்படித் தயாரிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய 1975-76 ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை எடுத்துக் கொண்டால் வருவாய்க் கணக்கைப் பொறுத்தவரை மொத்த வருவாய் 501.37 கோடி ரூபாய்; மொத்தச் செலவினங்கள் 537.50 கோடி ரூபாய்; பற்றாக்குறை 36.13 கோடி ரூபாய்.

வருவாய்க் கணக்கில் வரவுகள் தனியாகவும், செலவுகள் தனியாகவும் காட்டப்படுகின்றன. அந்த வகையிலே இந்த மொத்தக் கணக்கை நான் குறிப்பிட்டேன். மூலதனக் கணக்கு என்பது அவ்வாறு அல்ல. மூலதனக் கணக்கைப் பொறுத்தவரையில் மொத்தச் செலவுகளையும், வரவுகளையும் எடுத்துக் கொண்டு நிகரச் செலவை மாததிரம் (நெட்) எடுத்துக் கொண்டுதான் கணக்குக் காட்டப்படும். அப்படித்தான் நாம் கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். மூலதனக் கணக்கில் வருவாய்கள் தனியாகக் காட்டப் படுவதில்லை. நிகரச் செலவு மட்டுமே மூலதனக் கணக்கில் காட்டப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

படுகிறது. இதுதான் பட்ஜட் கணக்கு முறையாக, பல்லாண்டு காலமாக இருந்து வருகிறது. மூலதனச் செலவுளைப் பொறுத்தவரை மொத்தச் செலவு எவ்வளவு, மூலதன வரவுகள் எவ்வளவு என்பதைப் பார்த்த பின்னரே மூலதனம் உயர்ந்துள்ளதா இல்லையா என்பதை நாம் சரிவரக் கணக்குப் பார்க்க முடியும்.

மூலதனச் செலவுகள் என்றால்—நான் சற்று விளக்கம் தர விரும்புகிறேன். கட்டடங்கள் கட்டுதல்; அதாவது அலுவலகக் கட்டடங்கள், குடியிருப்புகள், பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்கள், கல்லூரிக் கட்டடங்கள், மருத்துவமனைக் கட்டடங்கள். கட்டடங்கள் அன்னியில், பாசனத் திட்டங்கள், புதிய சாலை அமைப்பு, சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள், பல்வேறு அரசு நிறுவனங்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் பங்கு மூலதனங்கள், அரசுப் போக்குவரத்துத் துறைக்குப் புதிய பேருந்துகள் வாங்குதல், உரம் போன்ற விவசாயப்பொருள்கள் மக்களுக்கு விநியோகிப்பதற்காக வாங்கி சேமித்து வைத்தல், காடு வளர்ச்சி போன்ற இப்படிப்பட்ட பல்வேறு இனங்கள் இந்த மூலதன நிகரச் செலவு என்பதிலே அடங்கும். மூலதனச் செலவுகளுக்கு எதிராக ஆண்டுதோறும் சில வருவாய்களும் வந்து கொண்டே இருக்கும்.

குறிப்பாக, உரங்ளை விறகுப்போது கிடைக்கின்ற வருவாய், இந்த வருவாய்களை மூலதனச் செலவில் இருந்து சேமித்து பின்பு நிகரமாக இருப்பதை மட்டும்தான் நாம் மூலதனக் கணக்கில் காட்டுவது வழக்கம்.

உதாரணமாக, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையின் பின்சேர்க்கையில் 29-வது பகுதியில் கடைசி கூடுதலைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1974-75ம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் மூலதனச் செலவு 56.36 கோடியாக இருந்தது. தற்போது மதிப்பீட்டில் 32.64 கோடியாகக் குறைந்துவிட்டது என்பது அவருடைய கருத்தாகும். இது தவறு என்பது தான் என்னுடைய வாதமாகும்.

1974-75ம் ஆண்டு நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் மூலதன மொத்தச் செலவு 86.83 கோடி ரூபாய். இது எங்கே இருக்கிறது? இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லையே. என்றால், தனியாகத் தந்திருக்கிற 'நிதிநிலைக் குறிப்பு' என்ற புத்தகத்தில் அந்த விவரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

மூலதன மொத்தச் செலவு 86.83 கோடி ரூபாய்; திருத்திய மதிப்பீடு 1974-75ம் ஆண்டுக்கு 99.71 கோடி ரூபாய். இதைத் துணைமானியத்திலே நான் காட்டியிருக்கிறேன். இந்த அளவில் 1974-75ம் ஆண்டு 83.83 கோடி ரூபாய் என்று நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் நம் மூலதனச் செலவு என்று காட்டியிருப்பதில் அந்த இனத்தின்கீழ் வரவாக வந்தது 30.47 கோடி ரூபாய். அதைக் கழித்துக் கொண்டால் "நெட் எகஸ்பென்டிச்சர்" நிகரச் செலவு ரூ. 56.36 கோடி ஆகும்.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதைப்போலவேதான் தற்போது திருத்திய மதிப்பீட்டில் 99.71 கோடி என்பதும் அந்த இனத்தின் கீழ் வரவு வந்த வகையில் 67.06 கோடி ரூபாய் கழிக்கப்பட்டு நிகரச் செலவு 32 கோடி என்று குறைந்ததே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

இந்த ஆண்டு 1975-76ல் மூலதன மொத்தச் செலவுக்காக 103.80 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இந்த இனத்தின்கீழ் வரவு 62.04 கோடி என்ற அளவிற்கு வரவு வந்து 41.76 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு மூலதன நிகரச் செலவு அமைகிறது. ஆகவே, நம்முடைய மூலதன மொத்தச் செலவு 86 கோடியிலிருந்து 99 கோடியாகத் திருத்தப்பட்டு, தற்போது 103 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வருகிற திருத்த மதிப்பீட்டில் இன்னும் அதிகமாகுமே தவிர, அது குறையவில்லை என்ற அவர்களுடைய சந்தேகத்தைப் போக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மூலதனக் கணக்கில் மொத்தச் செலவு 1974-75 நிதியாண்டில் சுமார் 87 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிட்டபடி அது திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில் ஏறத்தாழ 100 கோடி ரூபாய் ஆக வளர்ந்து 1975-76ல் 104 கோடி ரூபாயாக அதிகமாகியுள்ளது. திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு அதை விட அதிகமாக இருக்கும். ஆகவே மூலதனச் செலவுகள் உண்மையில் வளர்ந்துள்ளதே தவிர, மற்றவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டது போல் குறைய வில்லை என்பதை இந்த விளக்கத்தின் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

அடுத்தபடியாக திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றித் தம்முடைய முன் பகுதியிலே குறிப்பிட்ட போது, என். ஜி. ஒக்களுக்கு ரூ. 20 முதல் ரூ. 30 வரை உயர்வு கிடைக்குமென்று சொல்கிறார்கள், அதனால் 24 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்கிறார்கள், எப்படி என்று தெரியவில்லை, வறட்சிக்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறதேரத்தில் 24 கோடி ரூபாய் அரசு ஊழியர்களுக்காகத் தருவது என்று அரசு அறிவிக்குமானால் பொது ஏற்படுத்தாதா அரசாங்க ஊழியர்கள் மீது ஒரு தவறான எண்ணத்தை மக்களுக்கு என்ற வருத்தத்தை அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். அதற்குச் சரியான கணக்கு வேண்டுமென்றும் திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கேட்டார்கள்.

நான் தற்போது அறிவித்த அகவிலைப் படி விகிதங்கள்மூலம் அரசாங்க அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள் பயன் பெறுவார்கள். அதில் யார் யார் எவ்வளவு பயன் பெறுகிறார்கள் என்ற கணக்கைப் பார்க்கவேண்டும். கடந்த 2 மாதங்களுக்கு முன்பு, பொங்கல் அன்று அக விலைப் படிசீலை உயர்த்தி சில மாற்றங்களைச் செய்து அரசின் சார்பில் ஒரு அறிக்கையினைப் பிறப்பித்தோம். அது, அரசு அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள், மற்றும் பல தரப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு மன நிறைவைத் தராத காரணத்தினால் மீண்டும் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று என்னை அவர்கள்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

சந்தித்துப் பேசிய போது சொன்னார்கள். அதன் பேரில் ஜனவரியில் செய்யப்பட்ட அந்த அறிவிப்பை அடுத்த இரண்டொரு மாதங்களுக்குள்ளாக மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். எப்படி 24 கோடி ரூபாய் வர முடியும், 30 கோடி ரூபாய்களை வறட்சிக்காகச் செலவழிக்கும்போது 24 கோடி ரூபாய் அரசு அலுவலர்களுக்கு அதிகமாகத் தருவது என்று சொல்வது, பழி போடுவதாகாதா என்ற வாதத்திற்கு நான் தருகிற பதில் 100 முதல் 180 ரூபாய் வரை சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் இந்த அறிவிப்பின் மூலமாக அதிகம் பெறுகிறார்கள். அப்படிப் பெறுகிறவர்களுடைய தொகை 1 லட்சத்து ஏழாயிரம் ஆகும். அவர்களுக்கு ஆகும் மொத்த அதிகச் செலவு 2 கோடியே 57 லட்சம் ரூபாய். 185 முதல் 210 ரூபாய் வரை சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்குக் கூடுதலாக 20 முதல் 30 ரூபாய் வரை பெறுகிறார்கள். அப்படிப் பயன் பெறுகிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை 1 லட்சத்து 43 ஆயிரம் பேர்களாகும். அவர்களுக்கு அதிக மொத்தச் செலவு 4 கோடியே 29 லட்சமாகும். ரூபாய் 215-ம் அதற்கு மேலும் சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு இன்றைக்குக் கூடுதலாக 30 ரூபாய் பெறுகிறார்கள். அப்படிப் பயன் பெறுகிறவர்களுடைய மொத்த எண்ணிக்கை 3 லட்சத்து 38 ஆயிரம் ஆகும். அதற்கு ஆகிற மொத்தச் செலவு 12 கோடியே 17 லட்சமாகும். உடனொட்டி நிறுவன ஊழியர்களுக்கு ஆகும் செலவு 3 கோடியே 17 லட்சம் ரூபாயாகும். ஆக, மொத்தம் 22 கோடியே 20 லட்ச ரூபாய். அது அன்னியில் ஏற்கெனவே அளிக்கப் பட்ட அக விலைப்படி வீதங்களைப் பென்னன், கிராச்சுவிடி தரும் பொருட்டு சம்பளத்தோடு சேர்த்து கணக்கிடலாம் என்ற முடிவின்படி அரசுக்காகும் கூடுதல் செலவு ஒரு கோடியே 50 லட்ச ரூபாயாகும். 54 ஆயிரம் கிராம அலுவலர்களுக்குக் கூடுதல் சிறப்பு ஊதியம் தருவதால் ஆண்டுக்கு ஆகும் கூடுதல் செலவு 46 லட்ச ரூபாயாகும்.

ஓய்வூதியம் பெறும் 62 ஆயிரம் பேர்களுக்குக் கூடுதலாக 5 ரூபாய் அதிகமாக அகவிலைப்படி தருவதால்—பொங்கல் நேரத்தில் அறிவித்த வகையில்—அரசுக்கு ஆகும் கூடுதல் ஆண்டுச் செலவு 37 லட்சமாகும். ஆக மொத்தம் 24 கோடியே 53 லட்ச ரூபாய் இந்தக் கணக்கின்படி ஆகிறது என்பதையும்—சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

30 கோடி ரூபாய் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்காகச் செலவாகும் போது 24 கோடி ரூபாய் அரசாங்க ஊழியர்களுக்காகச் செலவிடப்படலாமாவென்று மக்கள் அவர்கள்மீது வருத்தப்படுவார்கள் என்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது சரியல்ல. அப்படி இருந்த போதிலும் மக்கள் வருத்தப்படமாட்டார்கள். வறட்சி காரணமாக கஷ்டப்படுகிறவர்களில் அரசு ஊழியர்களும் இருக்கின்ற காரணத்தினால் 24 கோடிக்காக மக்கள் வருத்தப்படமாட்டார்கள் இதிலே தவறில்லை என்பதையும் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

திரு. கே.டி. கே. அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள்; செலஸ்டாக்ஸ் மூலமாக 138 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட்டில், திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டில்

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

174 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது, 36 கோடி ரூபாய் அதிகமாக கிடைத்திருக்கிறது, அதே மாதிரி ஸ்டாம்ப் ரெஜிஸ்ட்ரேஷனில் 23½ கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக 28½ கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. வாகன வரியில் இருபத்தி மூன்றே முக்கால் கோடியை எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் கிடைத்தது 33 கோடி. செலவினங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் கல்விக்காக 108 கோடி என்பது 112 கோடியாக ஆகியிருக்கிறது. இப்படிச் செலவினங்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, வரவினங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இவைகள் சரியான வகையில் செய்யப்படவில்லை என்று கே. டி. கே. அவர்கள் கூறினார்கள். விற்பனை வரி 1974-75 மதிப்பீட்டின்போது 139 கோடி என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். திருத்தப் பட்ட மதிப்பீட்டின்படி அது 175 கோடியாக மாறியது. அதனால் அதிகமாக வந்தது 36 கோடி என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். இந்த 36 கோடி, உயர்வாக வந்தது என்றால் ஏன் வந்தது என்று யாரும் கேட்கமாட்டார்கள், எப்படி வந்தது இந்தக் கணக்கு என்று திரு. கே. டி. கே. கேட்டதன் காரணமாக, நான் அவர்கள் தவறாகச் சொன்னார்கள் என்று கருதவில்லை, விளக்கம் அளிப்பது நிதித் துறை பொறுப்பேற்றிருக்கிற என் கடமை என்ற வகையில் விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவாசி உயர்வு ஒரு காரணம். விற்பனை வரி விலைவாசி உயருகிற நேரத்தில் அதிகமாகும் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இது தவிர பொருளாதார வளர்ச்சி, இதுமாதிரியல்லாமல் முனைப்பான விற்பனை வரி வசூல்—கெடு பிடியான அல்ல—பல முனை விற்பனை வரியை 3½ சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாக மாற்றி அமைத்தது, ஆகஸ்டில் இதைச் செய்தோம். இவையெல்லாம், இந்த விற்பனை வரி 36 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உயர்வதற்குக் காரணங்களாக அமைந்திருக்கின்றன.

திரு. கே. டி. கே. இன்னொன்றைக் கேட்டார்கள், முத்திரைத் தாள்களில் 23.50 கோடிக்குப் பதிலாக திருத்திய மதிப்பீட்டில் 28.50 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது, இதற்குக் காரணம் என்ன வென்று கேட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் நகரங்களிலும், பிற சுற்றுப் புறங்களிலும் வீட்டு மனைகளின் விலை ஏற்றம், நிலங்களின் மதிப்பில் ஏற்றம், நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப் படிப்படியாகச் செயல்படுத்தி வருவதால் சொத்து மாற்றங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு போன்றவையாகும். இவைகளின் காரணமாக இந்த உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

வாகன வரியில் 23 கோடியாக இருந்தது 33 கோடியாக திருத்திய மதிப்பீட்டில் ஆகியிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இந்த உயர்வுக்குக் காரணம் வாகனங்கள் அதிகமானது என்பது ஒன்று. இரண்டாவது 1974 அக்டோபர் முதல் சீட்டிற்குக் கூடுதலாக நாம் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதன் காரணமாக இந்த உயர்வு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. திரு. கே.டி.கே. அவர்கள் வருவாய் இனங் களிலே மட்டுமல்லாமல் செலவினங்களிலே இப்படி வித்தியாசங்கள் இருக்கலாம் என்று கேட்டார்கள். செலவினங்களில் கல்விக்காக 1974-75 நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் 108.52 கோடியாக இருந்தது, திருத்திய மதிப்பீட்டில் 112.50 கோடியாக உயர்ந்து இருக்கிறதே என்று கேட்டார்கள். இதற்கும் காரணங்கள் உண்டு. 1—10—1974ல் குடும்பப் பாதுகாப்பு திட்டத்திற்காக அரசு ஊழியர்கள் செலுத்தி வந்த தொகையை அரசு செலுத்த முன் வந்தது. இப்படி அரசு ஊழியர்களுக்குச் செலுத்தியபோது அதிலே ஆசிரியர்களும் உட்படுவார்கள். அந்த வகையிலும், மதிய உணவுத் திட்டத்திற்காக அரசு தரும் பங்கை மேற்கொண்டு உயர்த்தியதன் காரணமாக இரண்டு கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவினம் ஏற்பட்டது. அது அன்னியில் பல கல்லூரிகளுக்கு மானியங்களையும் உயர்த்தி வழங்க வேண்டி வந்தது. இவ்வாறு நிதி நிலை வரவு—செலவு களில் ஏற்பட்ட ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்காக துணை மதிப்பீடுகளின் வாயிலாக அவ்வப்போது சட்ட மன்ற ஒப்புதல் பெறப்பட்டிருக்கிறது. என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, வாகன வரி பொறுத்த வரையில் சீட்டின் அடிப்படையில் கணக்குப் போடு கிறார்கள். எத்தனை ஊர்திகள் இருக்கின்றன, இவைகளில் எவ்வளவு சீட்டுக்கள் உள்ளன என்று வாகன வரி வசூலர்கள் தெரியும். ஆகவே, ஏறக் குறைய அந்த வரியின் மூலமாக இவ்வளவு எதிர்பார்க் கிறோம் என்று சொல்லுகிற போது அப்படிப் போடக்கூடிய கணக்கில் இவ்வளவு பெரிய வித்தியாசம் வரக் கூடியதைப் பார்த்தால் வியப்பாக உள்ளது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று விளக்கத் திலிருந்து புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. டாக்டரைக் கூட்டும் போது அப்ராக்ஸிமேட்டாக இவ்வளவு வரும் என்று தெரியும். அதற்கும் மேலே இவ்வளவு வருகிறதென்று சொன்னால் கணக்குப் போட்டு சட்டசபைக்குச் சொல்கிற தகவல் தவறான தகவலா, அல்லது குறைத்துக் காட்டி கூடுதலாகப் பிறகு காட்டவேண்டுமென்ற முறையில் போடப்பட்டிருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படுகிற போது ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதத்தில் வரவு வைக்கப்படுகிறது. இந்த நிதி ஆண்டில் அதற்குப் பிறகு வரி கூடுதலாக ஆக்கப்படுகிற போது கூடுதலான தொகையை ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட்டில் கொண்டு வர முடியுமே தவிர, ஓரிஜனல் பட்ஜெட் எஸ்டிமேட்டில் கொண்டு வர முடியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதைத்தான் நான் சொன்னேன், நாம் மதிப்பீட்டில் 23 கோடி ரூபாய் வாகன வரி மூலமாக வரும் என்று நிர்ணயித்து, அதற்குப் பிறகு தான் 1974—ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் சீட்டுகளுக்கு வரி உயர்த்தி

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

யிருக்கிறோம் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலமாகக் கிடைத்த தொகை தான் திருத்த மதிப்பீட்டில் 33 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

ஆகவே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் முழுவதும் ஏதோ செயலாக்க ரீதியில் அமையவில்லை என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொன்னார்கள்.....

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : ஏற்கெனவே போட்ட எஸ்ட்டிமேட் படி, ரிவைஸ்ட்டு எஸ்ட்டிமேட்டிலும் 23 கோடிதான் வரி, புதிய வரி போட்டதால் தான் 10 கோடி அதிகமாக வரி வந்தது என்று சொன்னால் அது பட்ஜெட் தயாரிக்கும் முறை ஒழுங்கு என்று வரும். அப்படியல்லாமல், ரிவைஸ்ட் எஸ்ட்டிமேட் போடுவதற்குக் காரணம் உண்டு, இங்கே வந்து ஒப்புதல் பெற்று இருக்கிறோம் என்று சொல்வது வேறு. நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, முதலில் போட்டு இருந்த 23 கோடி வருமானம் தான் முதலில் இருந்த வரியின் அடிப்படையில் வந்திருக்கிறது, பின்னால் புதிய வரி போட்டதால்தான் 10 கோடி அதிகமாக வரி கிடைத்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒன்மோர் பாயின்ட் டு கிளாரிபை. கூடுதல் வரி போடும் போது 10 கோடி வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்களா, குறைவாக வரும் என்று தானே சொல்லியிருக்கிறீர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஏதோ சில இனங்களில் வரி அதிகமாக எதிர்பார்ப்போம், குறைவாக வரும், குறைவாக எதிர்பார்ப்போம், அதிகமாக வரும். அப்படி அதிகமாகக் கிடைத்தது என்பதால் திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லமுடியாது.

ரு. 23 கோடி நிதி நிலை மதிப்பீட்டில் என்று சொல்கிற போது. சீட்டுக்கு வரியை உயர்த்தக்கூடிய நிலை இல்லை. வரி உயர்த்தியதால் 23 கோடி ரூ. 33 கோடியாக ஆகி இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். இந்த பட்ஜெட் முழுவதுமே ஏதோ ஒரு “வெல்பேர் ஆர்கனைசேஷன்” என்ற அளவுக்கு அமைந்து இருக்கிறதே அல்லாமல் இதிலே பெரிய சாதனைகள் ஏதும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

எனக்கு நினைவு, கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தம் கூட, மாநிலங்கள் வெல்பேர் ஸ்டேட்களாக இருக்கவேண்டும், போலீஸ் ஸ்டேட்களாக இருக்கக்கூடாது. அது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அடிப்படைத் தத்துவம்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1976 மார்ச் 10]

என்று கூட நான் கருதுகிறேன். ஒரு வேளை நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினனாக இல்லாததால், நான் சொல்கிற இந்த வாதம் தவறாக ஆகிவிட முடியாது.

கண்ணொளி வழங்கும் திட்டம், சைக்கிள் ரிக்ஷா வழங்கும் திட்டம், பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம், உடல் ஊனமுற்றோர் மறு வாழ்வுத் திட்டம், இவைகளை மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு அரசின் சாதனைகளாக நீங்கள் முழங்கிக் கொண்டு இருக்கிறீர்களே, வேறு என்ன சாதனை செய்தீர்கள் என்று கே. டி. கே. அவர்கள் கேட்டார்கள்.

அவர்களுடைய நினைவிற்கு, 30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருந்ததை 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்று ஆக்கிய அந்தத் தீர்மானம், வரவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அதைப்போலவே குடியிருப்பு மனைச்சட்டத்தின் மூலம், ஏறத்தாழ 2 லட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு, அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைகளைச் சொந்தம் ஆக்கிய சாதனை, அவர்களுடைய நினைவுக்கு வரவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கும் திட்டத்தின் மூலம் கிட்டத்தட்ட 1967-ல், 17% ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்கள்தான் தேசியமயமாக்கப் பட்டன. இன்றைக்கு 48% பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மீதம் உள்ள பஸ்களையும் தேசியமயமாக்குவதற்கும் நாம் முயற்சி களை எடுத்தும் அவர்கள் நீதி மன்றத்திற்கு வழக்குகளைக் கொண்டு சென்றிருக்கிற காரணத்தால் அந்த முயற்சி முற்றுப் பெறாமல் இருக்கிறதேயல்லாமல் இந்தத் தேசியமயத்திட்டத்தை சாதனை இல்லை என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் கருதுகிறார் என்று புரிய வில்லை.

அதைப்போலவே குடிசை மாற்று வாரியம், குடிநீர் வாரியம், அரிசனங்களுக்கு இலவசமாக வீடு கட்டித்தரும் திட்டம்—இதுவரையில் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கும் வீடுகள் 15,000—மீனவர்களுக்கும் அரிசனங் களுக்குக் கட்டித்தரப்பட்டிருப்பது போல் வீடு கட்டித் தர அறிவித்து இருக்கிற புதிய வீட்டு வசதித் திட்டம், புகு முக வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி, மாநிலம் முழுவதும் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் விளக்குகள், 1,500—மக்களுக்கும் குறைவாக வாழ்கிற கிராமங்களைக்கூட இணைக்க சாலை வசதிகள், 2 லட்சம் பம்ப் செட்களை 7 லட்சம் பம்ப் செட்களாக்கி இருக்கிற இந்தக் காரி யங்களெல்லாம் திரு. கே. டி. கே. அவர்களுக்கு வெறும் “வெல் பேர் நடவடிக்கைகளாகத் தெரிவதற்காக அல்லது இன்னொரு நண்பர் சொன்னதைப்போல், ஒரு அறநிலையம் செய்கின்ற காரியங்களாக்கப்

1975 மார்ச் 10]

பட்டதற்காக நான் உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால், அண்ணா வழி அற வழிதான்; அந்த அறவழி அரசுதான் நடைபெறுகிறது என்று திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொல்வார்களானால் அப்படிப்பட்ட வயதான மூத்தவர்களிடமிருந்து அந்த வாழ்த்தைப் பெறுவதில் நான் உள்ளபடியே நன்றி உடையவனாக இருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அது பற்றி ரொம்பவும் எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். இப்போது சில விஷயங்களைச் சொன்னீர்கள். இப்போது பெரிய மடங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிற்கு 4½ லட்சம் ஏக்கருக்கு திட்டமாக நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கிறதே, அந்த மடத்திற்குச் சொந்தமான நிலங்களை, ஏற்கெனவே மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறோமே அந்த மசேர்தா மூலமாக குத்தகை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், உழவர்களும் பயனடைவார்களே, அப்படிப்பட்ட ஆலோசனை வரவில்லை. அது குறித்துச் சொன்னால் நல்லது

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உழவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற மசோதா இந்த மன்றத்தில் விரைவில் விவாதிக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். அப்போது இது பற்றிய கருத்துக்களை நாம் மிக விரிவாக ஆராய்வோம் என்பதை மாத்திரம் இந்த நேரத்தில் என்னுடைய பதிலாக அளிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் மாரிமுத்து —ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வருவாய்க் கணக்கில், பொருளாதார வளர்ச்சிப் பணிகள் என்ற பெரும் தலைப்பின் கீழ் உள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கம் சென்ற ஆண்டு 147 கோடியாக இருந்தது, இந்த ஆண்டு 131 கோடியாக நாம் செலவழித்திருக்கிறோம், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இது ஏற்றது அல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். 147 கோடியாக இருந்தது 131 கோடியாகச் குறைந்திருக்கிறது என்பது சரியான வாதம்தான் ஆனால் ஒதுக்கீடுகள் குறைந்துள்ள இனங்களில் அரசு நேரடியாகச் செலவு செய்வதற்குப் பதிலாக அரசு சார்புடைய நிறுவனங்களின், சார்பாக செலவை இந்த ஆண்டு மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களின் சந்தேகத்திற்கு விளக்கமாகத் தர விரும்புகிறேன்.

எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்லவேண்டுமேயானால், 1974-75-ம் ஆண்டிற்கான திருத்திய மதிப்பீட்டில் 147 கோடி ரூபாயில் போக்குவரத்துப் பணிகளுக்காக 12.98 கோடி ரூபாயை நாம் ஒதுக்கியிருந்தோம். செலவு செய்தோம். 1975-76-ல் அந்த 12.98 கோடிக்கு பதிலாக 8.08 கோடி என்கிற அளவு தான், கிட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் குறைவாகச் செலவு செய்கிறோம். இவ் வுக்குக் காரணம் என்னவென்றால், அரசு போக்குவரத்துத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1975 மார்ச் 10]

துறையிலேயுள்ள, மாவட்ட வழித்தடப் பேருந்துகள் அனைத்தும் பல்வேறு போக்குவரத்துக் கழகங்களிடம் நாம் மாற்றியிருப்பதால் மதிப்பீட்டில் கணிசமான அளவிற்குக் குறைவு ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

அதுமாத்திரமல்ல, மதுரை பால்வளத் திட்டத்தின் பணிகளை தமிழ்நாடு பால்வழங்கும் நிறுவனத்திற்கு மாற்றியதால் பால்வழங்கு திட்டம் என்ற மானியக் கோரிக்கையில் 80 லட்சம் ரூபாய் குறைந்து இருக்கிறது.

அது மாத்திரமல்ல, நடப்பு ஆண்டில் மின் வாரியத்திற்கு 10 கோடி ரூபாயை நாம் மானியமாக வழங்கியிருக்கிறோம். மின் வாரியம் இன்று இழப் பிலே பணியாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது. என்பதை அனைவரும் அறிவோம். காரணம் மின் வாரியத்துறையின் மூலமாக மின் கட்டணங்களை அதிகமாக வசூலிக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசு எடுத்துச் சொல்கிறது. மத்திய அரசின் அறிவுரைகளை யெல்லாம் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை யில் இருக்கிறோம், பிற மாநிலங்களில் விவசாயிகளுடைய பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் கட்டணம் யூனிட் ஒன்றுக்கு 26 காசு, 20 காசு, 18 காசு, 30 காசு என்று இருக்கிறது. ஆனால் நம் மாநிலத்தில் நாம் இன்றைக்கு 12 காசுக்கு மேல் உயர்த்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காக இந்த முடிவை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் அந்த 147 கோடி ரூபாயை நாம் 10 கோடி ரூபாயை மானியமாக வும் வழங்கியிருக்கிறோம். இவைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த் தால் அரசு சார்புள்ள மற்ற நிறுவனங்களுக்கு நாம் தொகையை மாற்றிக் கொடுப்பதின் மூலமாக பொருளாதார வளர்ச்சி குறைந்து விட்டது என்பது அல்ல, அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் 1974-75-ம் ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் 2.56 கோடி துண்டுவிழும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்று கூறி தற்போது 15.83 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்று கூறப்படுகிறது. இதற்கான காரணங்கள் சரியில்லை, விற்பனை வரி மூலமாக ரூ. 40 கோடி கூடுதலாக வரவு வந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதில் சில புள்ளிகள் தவறாக இருந்தாலும் அதாவது 15 கோடி என்பதை 11 கோடி என்றும், 40 கோடி என்பதை 36 கோடி என்றும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய வாதம் என்னவென்றால் இப்படி விற்பனை வரி 36-40 கோடி வந்து இருக்கும் போது, 2 கோடி ரூபாய் எப்படி 11 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து துண்டு விழுந்து இருக்கிறது என்று வாதிட்டார்கள். அதற்கு நான் அளிக்கின்ற பதில், விற்பனை வரியில் 36 கோடி ரூபாய் நமக்கு உயர்வு ஏற்பட்டது. மற்றத் துறைகளில் நமக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாக வரவினங்கள் கிடைத்தது என்றாலும், வரவு இனங்களில் ஏற்பட்ட குறைவுகளை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. மத்திய அரசிடமிருந்து மத்திய அரசு போடுகிற வரிகளிலிருந்து நாம் எதிர்பார்த்த பங்கில் கூறத்தாழ 12 கோடி ரூபாய் குறைந்து இருக்கிறது. வட்டி வரவுகளில் நம்முடைய அரசு தந்துள்ள கடன்களுக்கு வரக்கூடிய வட்டி வரவுகளில் ஏறத்தாழ 14 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு குறைந்து இருக்கிறது. மத்திய அரசிட

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மிருந்து 150 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டத்திற்காக நாம் வாதிட்டு, அவர்கள் கொடுத்து இருக்கும் தொகை போதாது என்று மேலும் தரவேண்டுமென்று 15 கோடி ரூபாய்க்கு அவர்களிடம் வாதிட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். பிறகு 11 கோடி ரூபாயாவது வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம், வரவில்லை. அதிலே 11 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு குறைந்துவிட்டது. இப்படி இந்த வரவினங்கள் குறைந்தது மட்டும் அல்ல. செலவினங்களும் உயர்ந்து விட்டது. அவைகளைப்பற்றி அவ்வப்போது துணைமாதிரியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. கல்வித்துறையில் ஏறத்தாழ 4 கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவு ஆகியிருக்கிறது. மருத்துவத்துறையில் ஏறத்தாழ 1 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவு ஆகியிருக்கிறது. வறட்சித் துயர் தணிப்பு பணிகளுக்காக 8½ கோடி ரூபாய்க்குமேல் அதிகச் செலவாகியிருக்கிறது. வேளாண்மைத்துறையில் 1 கோடி 80 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் செலவினத்தில் உயர்ந்திருக்கிறது. பாசனத்துறையில் 4 கோடி 30 லட்சம் ரூபாய் உயர்வு. சாலைகளில் 2 கோடி 46 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அது அன்னியில் வறட்சி காரணமாக வரிச்சலுகைகள் அளித்து இருந்தோம். அதிலும் நமக்கு வரவேண்டிய வருவாய் குறைந்திருக்கிறது. இந்தக்காரணங்களால்தான் இரண்டு கோடி ரூபாய் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டு துண்டுவிழும் நிலைமை 11 கோடி ரூபாய் அளவு உயர்ந்தது என்பதை திரு ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு விளக்கமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நம்முடைய அம்மையார் திட்டமிட்ட சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள் பட்ஜெட் பற்றி பேசுகிற நேரத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாய் 3.97 கோடியும் மலை ஜாதி மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட 0.14 கோடியும் மத்திய அரசின் வற்புறுத்தலால் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசு இந்த அளவு வற்புறுத்தவில்லை என்றால் நிதி ஒதுக்கீடு இன்னும் மிக குறைந்த அளவு இருந்திருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அந்த நேரத்தில்தான் திட்டச்செலவு என்றால் என்ன, திட்டத்தில் சேராத செலவு என்றால் என்ன என்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் எழுந்தன. திட்டச் செலவு என்பது நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். திட்டச்செலவு என்பது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை வரையறுத்து மத்திய அரசு திட்டக்குழுவோடு பேசி இன்னின்ன திட்டங்களுக்காக இன்னின்ன தலைப்புகளில் எங்களுக்குத் தொகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஐந்தாவது ஆண்டு முடிவிற வரையில் அதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற தொகையெல்லாம் திட்டச்செலவு ஆகும். நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தின் ஐந்தாவது ஆண்டு முடிந்து ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் தொடங்கும் போது முதலில் தொடங்கப்பட்ட திட்டங்களின் வேலை பாக்கி இருந்தால் அதற்கு ஒதுக்கப்படுகிற தொகை திட்டத்தில் சேராத செலவுகள் ஆகும். அது தான் திட்டச்செலவு. திட்டம் சேராத செலவு. இது அன்னியில், மாநில அரசின் சார்பாக போடப்படுகின்ற திட்டத்தில் சேராத செலவுகளும் உண்டு. இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்த விவகாரத்தை நாம் பார்க்கவேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக 1975-76ல் தாழ்த்தப்பட்டோர் நலம் என்ற தலைப்பில் கீழ் நான் வைத்துள்ள அறிக்கையில் திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட வளர்ச்சி “பணிகளுக்காக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காகச் செலவு செய்ய இருப்பது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

6 கோடியே 41 லட்சம். திட்டத்தின் கீழ் செலவு செய்ய இருப்பது 3 கோடியே 97 லட்சம். மத்திய அரசு முழுமையாகப் பொறுப்பு ஏற்று நமது அரசின் மூலம் நடத்தும் திட்டங்களுக்காகச் செலவு செய்ய இருப்பது 50 லட்சம். ஆக மொத்தம் 10 கோடியே 88 லட்சம் என்று நாம் குறிப்பிட்டு இருக்கிறோம். மாநில ஆண்டுத் திட்டத்தை மத்திய திட்டக்குழுவோடு கலந்து பேசி நாம் அவ்வப்போது முடிவு செய்கிறோம். மத்திய திட்டக்குழு மாநில திட்டத்தின் அளவு எந்த அளவில் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் குறிப்பிடுகிறது. அதே நேரத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து மொத்தமாகக் கிடைக்கும் உதவியின் அளவையும் குறிப்பிடுகிறது. உங்களுடைய வருவாய் (resources) என்ன, உங்களுடைய வருவாயை எப்படிப் பெருக்குவீர்கள், வரிகளை அதிகமாக்குவதாலோ அல்லது பல்வேறு வருவாய் இனங்களைப் பெருக்குவதாலோ உங்களுடைய வருவாய் எவ்வளவு இருக்கும் என்றெல்லாம் கேட்டு திட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். நாம் 160 கோடி கூட போட்டுக்கொள்ளலாம். நாம் 140 கோடி என்ற அளவுக்கும் இணங்கலாம். ஆனால் அதிலே நாம் 143 கோடி என்று இந்த ஆண்டு இணங்கி இருக்கிறோம் என்றால் அதில் மத்திய அரசு மானியமாகவும் கடனாகவும் வழங்குகிற தொகைதான் (central assistance) 143 கோடியில் மத்திய அரசு வழங்குகிற மானியத்தான் உள்பட மொத்தத் தொகை 41 கோடியே 15 லட்சமாகும். மத்திய திட்டக்குழுவில் நான் பேசும்போது தமிழ்நாட்டு மக்களுக்காக....

(நிற்பகல் 1:30)

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : நான் அன்றைக்குக் கூறியதெல்லாம் 143 கோடி மத்திய அரசு வற்புறுத்தியன் பேரில் மாநில அரசைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளோ அமைச்சர்களோ ப்ளானிங் கமிஷனிடம் விவாதிக்கும்போது அவர்கள் ஒதுக்கவேண்டும். என்று கேட்டுக் கொண்ட தொகை. அதை நான் இப்போதும் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. எனக்குத்தெரிந்தவரை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நலனுக்காக இங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் சென்று கேட்டது 13 கோடி ரூபாய். ஆனால் ப்ளானிங் கமிஷன் ஒத்துக்கொண்டது 19 கோடி ரூபாய். 41.15 கோடி மத்திய அரசின் நிதி உதவியாகத் தரப்படுகிறது. அந்தப் பணம் 143 கோடி ரூபாயில் சேரும் என்றால் தனியாக அதை ஏன் இனம் பிரித்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கீழ் காட்டவேண்டும். அதைத் தான் நான் திருப்பிக் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எல்லாம் மத்திய அரசுதான் செய்கிறது என்ற தவறான பிரச்சாரத்தை நாட்டு மக்களிடையே சிலர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பேசுவதாகக் கூறிக்கொண்டு பேசிய காரணத்தால் தான் அவைகளை தனித் தனியாகப்போட வேண்டியிருக்கிறது. மறுபடியும் ஏதோ அவர்கள் வலியுறுத்தியதால் தான் நாங்கள் திட்டமாக ஆக்கினோம் என்று சொல்லுவது தவறு. 13 கோடி கேட்டோம் 19 கோடி தருவதாக அவர்கள் கொடுத்தார்கள். என்றெல்லாம் சொல்லு

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வது மிகமிகத்தவறு. முழுமையான தவறாகும். நம் 143 கோடி திட்டத்தில் பல தலைப்புகள் வருகின்றன. நான் இன்னும் சொல்லுவேன் மத்திய சர்க்கார் பிற்படுத்தப்பட்டோர் தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று பிரிப்பதே கிடையாது. நம் மாநிலத்தில்தான் பிற்படுத்தப்பட்டவர் நலனுக்காக ஒரு தனி இலாகாவை வைத்து அவர்களுடைய நலன்களைக் கவனித்து வருகிறோம்.

Backward community என்றாலே மத்திய சர்க்காரில் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நலனுக்காக என்ற அளவுக்குத்தான் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாம் நிலைமைகளை எடுத்து அவர்களிடம் சொல்லி அவர்களிடத்தில் கேட்டது தாழ்த்தப்பட்டோர் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் ஆகிய இரண்டிற்கும் நாம் கேட்டது 4.56 கோடி ரூபாய் என்பதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இது திட்டத்தில் 143 கோடி ரூபாயில் கேட்ட தொகை. ஆனால் மத்திய திட்டக்குழு செலவிட நமக்கு அறிவுரை கூறியிருப்பது 3 கோடி ரூபாய். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக செலவிட மத்திய அரசு ஆலோசனை கூறியது 3 கோடி ரூபாய். ஆனால் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நாம் ஒதுக்கி இருப்பது அந்த மொத்தம் 3 கோடிக்கு மாறாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக 3.97 கோடியும் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலனுக்காக 64 லட்சமும் ஆக மொத்தம் 4 கோடி 61 லட்சம் ரூபாய். அவர்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். நான் ஏற்கெனவே மொத்தமாக 10 கோடி ரூபாய் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக என்றும் ஏறத்தாழ 6 கோடி ரூபாய் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அது அன்னியில் அரிசனங்களுக்காக வீட்டு வசதி செய்து தருவதற்காக ஏறத்தாழ 3 கோடி ரூபாயில் 15 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த மாதத்தோடு அந்த வேலைகள் முடிவடைகின்றன. ஒரு லட்சம் வீடுகள் முதல் கட்டமாகக் கட்டுவதற்கு நாம் ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே ஏதோ மத்திய சர்க்கார் வலியுறுத்தி அதை நாம் பெறத் தவறி விட்டோம் என்று கூறுவது சரியான வாதமாகாது.

(திருமதி சத்தியவாணிமுத்து எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதற்கு மேலே உங்களுக்கு விளக்கம் தர முடியாது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இன்னொரு பெரிய குற்றச்சாட்டை சொல்லி பத்திரிகைகளில் எல்லாம் அதை மிக விரிவாகப் போட்டிருந்தார்கள். அவர் சொன்னார்

The total irregular financial dealings per year on an average is 42416 cases involving a sum of over Rs. 25 crores. I saw the exact sum. It is Rs. 25,02,75,000 for one year. What a fantastic record of our wonderful Chief Minister for himself.'

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டை 42,416 எண்ணிக்கை ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன்ஸ் என்று போட்ட அந்த பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் இந்த விளக்கத்தையும் போடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தோடு தான் இந்த விளக்கத்தைத் தருகிறேன். இல்லாவிட்டால் மாநில மக்கள் ரொம்ப குழப்பமடைவார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூட வேண்டும் என்றே சொல்லியிருக்கமாட்டார் என்று கருதுகிறேன். அவர் நம் பழைய பட்ஜெட் வரலாறுகளைப்பார்க்காமல் கூறி இருக்க முடியும். அவர்கள் சொன்னதின் அர்த்தம் மற்றவர்களுக்கு எப்படிப் புலப்படும் என்றால் ஏதோ இந்த ஆண்டு 1972-73-ம் ஆண்டு ரிப்போர்ட்டில் 42,416 எண்ணிக்கை உள்ள ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன்ஸ் இருந்தது என்று எண்ணிடத் தோன்றும். நாம் 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து பார்த்தால் 1962-63-ல் மொத்தம் நம்முடைய மாநில பட்ஜெட் 163 கோடி. இன்றைக்கு நம் மாநில பட்ஜெட் 499 கோடி அதாவது 499.97 கோடி. ஏறக்குறைய 500 கோடி என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். பட்ஜெட் 163 கோடி போட்ட போது மொத்தம் 31,502 ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன்ஸ். தொகை கிட்டத்தட்ட 15 கோடி involve ஆகிய அப்ஜெக்ஷன்ஸ். இப்போது 42,416 எண்ணிக்கை அப்ஜெக்ஷனில் involve ஆவது 25 கோடி சொச்சம் அதாவது 1962-63-ல் 163 கோடி பட்ஜெட் இருந்தபோது 9.67 சதவீதம் அப்ஜெக்ஷன்ஸ். 1972-73-ல் 500 கோடி பட்ஜெட் இருக்கிற போது 5 சதவீதம் அப்ஜெக்ஷன்ஸ். ஆகவே, குறைந்து இருக்கிறதே அல்லாமல் வேறு அல்ல. இன்னும் ஒன்று, ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன்ஸ் என்றால் ஏதோ 1962-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 15 கோடி ரூபாய் இருந்தது, 1972-73-ல் 25 கோடி. ஆகவே ஏதோ தவறு நடந்து விட்டது என்று அர்த்தம் இல்லை. சில செலவினங்களுக்கு ரசீது கொடுக்காமல் இருக்கலாம் கையெழுத்துப்போடத் தவறியிருக்கலாம். கையெழுத்து போடுகிற அதிகாரி ஊரில் இல்லாமல் இருக்கலாம். தொடர்ந்து 5-6 பேர் கையெழுத்து போட வேண்டிய இடத்தில் ஒருவர் போட்டு விட்டு இருக்கலாம். அவர் மாறுதலாக வேறு வேலைக்குப் போயிருக்கலாம். இந்த அப்ஜெக்ஷனை எழுப்பியிருக்கலாம். அது மறுபடியும் அந்த அதிகாரிக்குச் சென்று கையெழுத்துப் போட்டவுடன் அந்த அப்ஜெக்ஷன் தள்ளப்படும். இந்த 31,562 என்பது 1962-ம் ஆண்டுக்கு மட்டும் உரியது அல்ல. அது பல ஆண்டுகளாக “காரி ஓவர்” ஆகி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக 31,562 ஆகி, மறுபடியும் கூடி, குறைந்து, கூடி குறைந்து 1972-73-ல் இந்த 42,416 என்று ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் வருகிறது. இது 1962-ஆம் ஆண்டை விட கிட்டத்தட்ட 4½ சதவிகிதம் குறைவானதுதான். இதற்கான பதில் அவ்வப்போது சான்றிதழ், சர்டிபிகேட், ரசீது அதிகாரிகளால் தரப்பட்ட வருகின்றன என்றும் அதிலே வேறு ஒன்றுமில்லை என்ற விளக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்னுடைய வாதம் எல்லாம் இப்படி 1962-ஆம் ஆண்டு வந்ததைவிடக் குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் அந்த பிரச்சினைக்குள் போகவில்லை. கூடியவரை நம்முடைய

1975 மார்ச் 10] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

“பிலிகல் கன்ட்ரோல்”, “பினான்சியல் கன்ட்ரோல்”, சரியாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சுட்டிக்காட்டினேனே அல்லாமல் வேறொன்றுமல்ல அப்படிச் சுட்டிக் காட்டுவதன் மூலம் அவர்கள் உஷாராக இருப்பார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது ஏதோ ஆபீஸர் கையெழுத்துப் போடவில்லை, ரசீது வரவில்லை என்று அப்ஜெக்ஷன் சொல்லியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு சிம்பிள் அப்ஜெக்ஷன் எல்லாம் மட்டுமா அவர்கள் கூறுவார்கள்? அதுமட்டுமல்ல.

Some serious irregularities also have been pointed out in the Audit Report. The explanation of the Hon. Chief Minister will look as though there are only very small unnoticeable objections which are raised by the Auditor. That is not correct.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சார், இன்னும் ஒன்று. அதுமட்டுமல்ல. 5 ஆண்டுகளாக 75 லட்சம் ரூபாய்க்கு விரயத்திற்கு ரிக்கார்டு காட்டவில்லை என்று ஆடிட் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது. அதை எல்லாம் முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் கூறினேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இது ஒன்றும் தி. மு. கழக அரசுக்கு மட்டும் புதிதல்ல. தமிழக ஆட்சியில் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே யிருந்து காங்கிரஸ் ஆட்சியிலிருந்து ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் என்பது, ஆடிட் எல்லாம் ஒழுங்காக செய்து சில தவறுகள் இருந்தால் கண்டு பிடித்து, இன்னின்ன தேவை என்ற கேள்விகளை எழுப்புவதும், அதிகாரிகள் பதில் சொல்வதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. இதில் “ஒண்டர்ஃபுல் சீப் மினிஸ்டர்” என்று சொன்ன காரணத்தால்தான் நான் இதைச் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ரொம்ப ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 1962-ல் 163 கோடிக்கு 32,000 ; இப்போது 500 கோடிக்கு 42,000 ; ஆகவே இதில் குறைவாக இருப்பதைத்தான் “ஒண்டர்ஃபுல் சீப் மினிஸ்டர்” என்று கூறி என்னை வாழ்த்தியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன். (சிரிப்பு).

பிறகு இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மிக முக்கியமாக எதிர்க்கட்சிகள் அளவில்—இப்போது இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பொன்னப்ப நாடர் அவர்கள் ஆரம்பத்திலும் நம்முடைய அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்களும் பேரடப்பட்டிருக்கின்ற வரிகளுக்கு பெரிய எதிர்ப்புக்களை தெரிவித்தார்கள்.

[1975 மார்ச் 10]

பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பழைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே வரிகளுக்கான எதிர்ப்புகளைத் தெரிவிப்பதில் தற்காலிகமாக நியாயம் இருக்கலாம். ஏனென்றால் அவர்கள் ஆட்சியிலிருந்து வரிகளைப் போட்டார்கள். அதனால் தற்காலிகமாக நியாயம் என்று சொன்னேன். பருவா அவர்களுடைய ஸ்டேட்மெண்டைப் பார்க்கின்றபோது தற்காலிகமாக என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, பருவா அவர்களுடைய ஸ்டேட்மெண்டுக்கும் எங்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இப்போது இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாடார் அவர்கள் இப்போது என்று சொன்னதைத்தான் தற்காலிகமாக என்று நான் சொன்னேன். தற்காலிகமாக என்பது வடமொழியோ என்னவோ.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : திரு பருவா அவர்கள் ஏதோ பொதுமக்களைக் குழப்ப வேண்டுமென்று எண்ணத்தில் இந்த அறிக்கையைக் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் இங்கு வந்து போகிற நேரத்தில் மறுமுறையும் இங்கு அரசியலைக் குழப்ப வேண்டுமென்று கூறியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகையால் அதைப்பற்றி நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டாமென்று மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : குழப்பம் உண்டு பண்ணவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. இந்த மாதிரிக் குழப்பம் அங்கே தான் இருக்கிறது. கோயம்புத்தூரில் வந்தீர்கள், பிறகு போனீர்கள். பாண்டிச்சேரியில் வந்தீர்கள். பிறகு போனீர்கள். இப்படிக் குழப்பம் இருப்பதால் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு).

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அம்மையார் அவர்கள் கூறுகின்றது வேடிக்கைக்காக நாங்கள் எல்லாம் சிரிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் எங்கள் கட்சியில் துணைத் தலைவராக இருந்தார்கள். இப்போது வேறு கட்சிக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த வாதத்தைச் சொல்லும்போது உள்ளபடியே நாங்கள் வேதனைப்பட வேண்டி இருக்கிறது. யார் யாரோடு போனார்கள் (சிரிப்பு) என்பதை நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஆகையால் இந்த மாதிரியான வாதமெல்லாம் இப்போதைக்குத் தேவையில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எங்கள் வாதத்தில் சத்து இருக்கிறது. நான் ஒரேயடியாக வந்துவிட்டேன். நீங்கள் அடிக்கடி வருவதும் போவதுமாக இருக்கின்றீர்கள். எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம். (சிரிப்பு) கதவு எப்போதும் திறந்திருக்கிறது.

1975 மார்ச் 10]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : உங்கள் வாதத்தில் உப்பும் இல்லை, சப்பும் இல்லை. (சிரிப்பு).

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்று பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வரிகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. டில்லியில் இருக்கிற மத்திய அரசின் சார்பில் திட்டக் குழு கூடுகிற நேரத்திலும், நிதி அமைச்சரை நாங்கள் சந்திக்கின்ற நேரத்திலும் முதலமைச்சர்களுடைய மாநாடு நடக்கின்ற நேரத்திலும் நீங்கள் வரிகள் மூலமாக மாநிலங்களின் வருவாயைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற திட்டவட்டமாக அறிவிப்புகள் எங்களுக்கு வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அதுபற்றிப் பலமுறை நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். முன்னாள் நிதி அமைச்சர் திரு. சுவான் எழுதிய கடிதத்திலும், திட்டக் குழுவின் சார்பில் உறுப்பினர்கள் எழுதிய கடிதத்திலும் விவசாய முனையிலும் நீங்கள் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசுக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் குறித்து இந்த அவையில் நான் பல முறை சொல்லியிருக்கின்றேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் நாம் விதித் திருக்கின்ற வரி மிக மிக குறைவானதுதான் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனால், இதை எதிர்க்காவிட்டால் எதிர்க்கட்சியாக இருக்க முடியாது என்பதை நானும் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தவன் என்ற முறையில் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இது நாம் எல்லாம் கூறுகின்ற அளவுக்கு இவை ஏழை எளியவர்களை, சாமானியர்களைப் பாதிக்கக்கூடியதா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 59 பொருட்களின் மீது விதிக்கப்பட்ட பல முனை விற்பனை வரியை ஒருமுனை வரியாக மாற்றி அமைத்தோம். ஒன்றல்ல இரண்டல்ல. 59 பொருட்கள் மீது, அப்போது 3½ சதவிகிதம் பருப்பு, எண்ணெய் வகைகள் இவற்றின் மீது பல முனை வரி விதிக்கப்பட்டது. அந்தப் பல முனை வரியின் மூலம் பருப்பு, எண்ணெய் போன்ற பொருட்களுக்கெல்லாம் பல முனை வரியாக 7 சதவிகிதம் அவர்கள் வரியாகக் கட்ட வேண்டி இருந்தது. நாம் அதை 3½ சதவிகிதமாக்கி, இப்போது அந்த 3½ சதவிகிதத்தை 4 சதவிகிதம் ஆக்கியிருக்கிறோம். ஆகவே, சென்ற ஆண்டு வரை இருந்த 7 சதவிகிதத்தோடு ஒப்பிடும்போது இந்த 4 சதவிகிதம் என்பது 3 சதவிகிதம் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றதே தவிர இது அதிகமானது அல்ல என்பதை நாம் நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

அது மட்டுமல்ல, அண்டை மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும், சிக்கரி, காப்பி, பிரெஞ்சு காப்பி, இவைகளுக்கு ஆந்திரத்தில் 6 சதவிகிதம்தான். கேரளத்தில் 6 சதவிகிதம், கர்நாடகத்தில் 10 சதவிகிதம், மராட்டியத்தில் 6 சதவிகிதம், நாம் விதித்திருப்பதும் 6 சதவிகிதம். 5½ சதவிகிதமாக இருந்தது 6 சதவிகிதமாக இருக்கிறது.

தேயிலை—ஆந்திராவில் 6 சதவிகிதம், கேரளத்தில் 5 சதவிகிதம், கர்நாடகத்தில் 6 சதவிகிதம், மராட்டியத்தில் 6 சதவிகிதம், நாம் தற்போது விதித்திருப்பது 5½ சதவிகிதத்திலிருந்து ½ சதவிகிதம் கூட்டி 6 சதவிகிதமாக ஆக்கியிருக்கிறோம்.

எண்ணெய் வகையைப் பொறுத்த வரையில்—ஆந்திராவில் 2½ சதவிகிதமாக இருந்தது 5 சதவிகிதம் ஆக்கியிருக்கிறது. கேரளத்தில் 5, சதவிகிதம், கர்நாடகத்தில் 4 சதவிகிதம், மராட்டியத்தில் 4 சதவிகிதம், நாம் விதித்திருப்பது 4 சதவிகிதம்.

இயந்திரத்தால் செய்யப்பட்ட தேயிலைக் குச்சிகளுக்கு ஆந்திராவில் இருந்தும் கர்நாடகத்திலிருந்தும் விபரம் கிடைக்கவில்லை. கேரளத்தில் 3 சதவிகிதம், மராட்டியத்தில் 2 சதவிகிதம், நாம் 4 சதவிகிதம்.

பருப்பு வகைகளுக்கு—ஆந்திராவில் 3 சதவிகிதம், மற்ற மாநிலங்களில் விபரம் கிடைக்கவில்லை; நாம் 4 சதவிகிதம் போட்டிருக்கிறோம்.

இப்படி அண்டை மாநிலங்களோடு அதிக வித்தியாசப்படுகின்ற அளவில் இல்லாமல் நாம் இந்த வரிகளை இன்றைக்கு அரை சதவிகிதம், அதிலும் ஏற்கெனவே சொன்னதைப்போல் சென்ற ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், சென்ற ஆண்டு 7 சதவிகிதமாக இருந்ததை 3 சதவிகிதம் குறைத்து 4 சதவிகிதமாக ஆக்கியிருக்கிறோம்.

அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் இந்த கால்நடைகள் என்ன பண்ணின, கால்நடை வரி ஏன், அதை குறைக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கையை தமிழ் நாட்டு விவசாய பெருங்குடி மக்களின் கோரிக்கையாக ஏற்று, பிண்ணாக்குக்கு போட்ட இந்த அரை சதவிகிதம் உயர்த்திய வரியை ரத்து செய்கிறேன் என்பதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பிண்ணாக்கு வரியை ரத்து செய்த தற்காக கால்நடைகள் சார்பாக, மாடுகளின் சார்பாக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு). ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மத்திய அரசு ஏதோ வரி போட தூண்டுவதைப் போலவும் அதற்காகவே இன்றைய தினம் 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருப்பதைப் போலவும் சொன்னார்கள். ஆனால் பக்கத்தில் இருக்கிற

பொது விவாதம்

1975 மார்ச்சு 10]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கேரளாவில் 26 கோடி துண்டு விழும் பட்ஜெட்டைப் போட்டும், இந்த வருஷம் வரியை போடவில்லை. அதைப்போல ஆந்திரப் பிரதேசமும், அங்கே வரி போடவில்லை. இந்த 6 கோடி ரூபாயைக்கூட mere buoyancy of taxes என்ற முறையில் அடுத்த ஆண்டு சமாளிக்க முடியும் என்று இருக்கும்போது நீங்கள் ஏன் புது வரி போடவேண்டும்? அதற்கு பதில் வரவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இங்கே மதுவிலக்கை நடைமுறை செய்கிறோம். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அதற்கான வரி விலக்குகளைத் தருகிறோம். குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்து அதிலே 2 கோடியை இழக்கிறோம். இவைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டால் அதற்கான பதில் தானே அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்.

விலைவாசி உயர்வை இன்றைக்கு மாநில அரசால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்று மாநில அரசின் மீது ஆளும் காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது. திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள். விஜயவாடாவில் நிறைவேற்றப்பட்ட பல தீர்மானங்களை இங்கே படித்துக்காட்டினார்கள். சாதியை ஒழிக்க, தீண்டாமையை அகற்ற நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களையெல்லாம் படித்தாா. அவர்களது கட்சியின் சார்பில் விஜயவாடாவில் நடைபெற்ற மகாநாடு சாதாரணமானது அல்ல. பத்தாண்டுக் காலத்திற்கு ஒரு முறை நடைபெறும் மாநாடு ஆகும் என்று கருதுகிறேன்—விஜயவாடாவில் கூடிய மிக முக்கியமான அகில இந்திய கம்யூனிஸ்டுகள் மகாநாடு அது. இந்த மகாநாட்டில் ஜனவரி 27 முதல் பிப்ரவரி 2-ஆம் தேதி வரை 1975-இல் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் போடப்பட்ட முக்கியமான தீர்மானத்தை இங்கே நான் படித்துக் காட்டுவதே முறை என்று கருதுகிறேன். திரு கே. டி. கே. படித்துக்காட்ட மறந்திருக்கலாம். ஆகவே, நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“The responsibility for this state of affairs must be placed squarely on the shoulders of the Ruling Congress Government which has not only failed to protect the Indian economy from the ravages of the world-wide inflationary crisis of capitalism and the efforts of the big imperialist powers to transfer its burdens on to the countries of the third world, but has itself contributed to the inflationary spiral by embarking upon a reckless course of deficit financing and mounting taxation of consumer articles and intermediates and essential raw materials.”

என்ற இந்த விஜயவாடா தீர்மானம் மிக முக்கியமான தீர்மானமாகும்.

இன்றைக்கு இந்தியாவில் ஏற்பட்டிருக்கிற விலைவாசி உயர்வுக்குப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு, பொருளாதார வீக்கம் இதற்கெல்லாம் யார் காரணம் என்பதை ஆணித்தரமாக மத்திய சர்க்காரை நோக்கி விரலைச்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

சுட்டிக் காட்டுகின்ற தீர்மானம்தான் இந்த விஜயவாடா தீர்மானம். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கம்யூனிஸ்டு கட்சியோடு உறவு கொள்ளாவிட்டாலும், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தின் சார்பில் கம்யூனிஸ்டு கட்சி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த விஜயவாடா தீர்மானத்தில் இன்னொரு இடத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

“Black money which has become a parallel economy is causing havoc to the national economy, apart from boosting the price-spiral. As this has created a most dangerous situation where even the previous limited planning has become impossible.....”

இது கறுப்புப் பணத்தைப் பற்றியதாகும். கறுப்புப் பணத்தை அடியோடு ஒழிப்பதற்கு மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளோடு மாநில அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ள மாநில அரசுகளுக்கும் அதிகாரம் தர வேண்டும் என்கிற தீர்மானத்தை இங்கே நாம் ஏகமனதாக நிறைவேற்றினோம். அப்படி ஒரு தீர்மானம் போடுவீர்களா என்று திரு கே. டி. கே.கேட்ட பொது, “நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நீங்கள் ஆதரிக்கிறீர்களா” என்று கேட்டு, “ஆதரிக்கிறோம்” என்று அவர் சொல்லி, இந்த மாமன்றத்தில் கறுப்புப் பணத்தை ஒழிப்பதற்கு மாநில அரசுகளும் நடவடிக்கை எடுக்கிற அதிகாரம் மாநில அரசுகளுக்கும் வழங்கப் படவேண்டும் என்ற ஒரு தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து, வழிமொழிந்து ஏகமனதாக நிறைவேற்றி அனுப்பினோம். அதற்கு மத்தியிலிருந்து இன்று வரை எந்தவிதமான பதிலும் கிடையாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலிருந்து மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் கூடாதென்பது அல்ல—மத்திய அரசுக்கும் இருக்கட்டும்—மாநில அரசுகளுக்கும் இருக்கட்டும் என்றுதான் நாம் கூறினோம். அதற்கு எந்தவிதமான பதிலும் கிடையாது.

அடுத்து சில குறைபாடுகளும், குற்றச்சாட்டுகளும் இங்கே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்குப் பதில் அளித்தாக வேண்டியது என் மாபெரும் பொறுப்பாகும். நண்பர் திரு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து பேசுகையில், பரம்பிக் குளம்—ஆளியாறு திட்டத்தின் வாய்க்கால்களில் தற்போது தண்ணீர் ஓடுவது இல்லை. இந்த ஆண்டு 89 ஆயிரம் ஏக்கருக்குக் கூடுதலாக நீர்ப்பாசனம் அளிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்று வரவு செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வீணாக முதலீடு செய்ய வேண்டாம் என்ற கருத்தை இங்கே தெரிவித்தார்கள்.

இந்தக் கருத்து உள்ளபடியே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்து அல்ல. பயங்கரமான கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், பரம்பிக்குளம்—ஆளியாற்றில் தண்ணீரே இல்லாததைப்

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

போலவும், ஆனால் நாம் 89,000 ஏக்கர்களுக்கு விரிவுபடுத்துவது ஆபத்தான காரியம் என்பதைப் போலவும் குறிப்பிட்டார். உண்மை என்னவென்றால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2.5 இலட்சம் ஏக்கருக்கு நீர் கொடுக்கத் திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு ஒப்பந்தமாகி, இடையில் சில கசப்புணர்ச்சிகள் ஏற்பட்டு அது முடிவுபெறாமல் இருந்த சூழ்நிலையில்—நம்முடைய ஆட்சி வந்த பிறகு திரு ஈ. எம். எஸ். அங்கே முதலமைச்சராக இருந்தபோதும், அதற்குப் பிறகு திரு அச்சுதமேனன் அங்கே முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகும், நானும் நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்களும் அடிக்கடி அவர்களைச் சந்தித்து, பேச்சு வார்த்தை நடத்தியதின் விளைவாக, பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு ஒப்பந்தத்தில் ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்பட்டது.

அந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தண்ணீர், 30 டி. எம். சி., அதாவது 30,000 மில்லியன் கன அடி தண்ணீர் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இதில் தற்போது நமக்குக் கிடைப்பது 16.5 டி. எம். சி., இதற்குப் பிறகு மேலும் 9 டி. எம். சி., வருவதற்கான வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே இப்போதே ஏழு டி. எம். சி. கிடைக்கும். இன்னும் போகப் போக மேலும் இரண்டு டி. எம். சி. நமக்குக் கிடைக்கவிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஏழு டி. எம். சி. நீரைக் கொண்டுதான் பொள்ளாச்சி, பல்லடம், உடுமலைப்பேட்டை, தாரா புரம் ஆகிய தாலுக்காக்களில் உள்ள 89,000 ஏக்கர்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் கொடுக்க நாம் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இதில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 45,000 ஏக்கரா வீதம் மாறி மாறி நீர் வழங்கப்படும். இப்படி மாறி மாறி நீர் வழங்கினால் நல்லது என்று கூடச் சொன்னார்கள். இல்லாவிட்டால் அந்த நிலங்கள் கூட பாழாகிவிடும் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. அப்படி ஒரு கருத்து இல்லாவிட்டாலும், நமக்குக் கிடைக்கின்ற தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு இப்படி மாறி, மாறி பாசன வசதிக்காக தண்ணீரை விடுவது சாலச்சிறந்தது என்ற முறையில் தான் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே, சரியான திட்டமில்லை என்ற வாதத்தை ஒத்துக் கொள்வதற்கில்லை.

இன்னொன்றைக் கூட நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் நீண்ட நேரம் பேசுவதற்காக வருத்தப்படக்கூடாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் சில நல்ல பல கருத்துக்களையும் அரிய விளக்கங்களையும் இந்த விவாதத்தின்போது எடுத்து வைத்திருப்பதன் காரணத்தினால் நான் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது—திரு. மாரி முத்து அவர்கள் இன்னொன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு கோடியே நாற்பது லட்சம் ஏக்கரா நிலம் சாகுபடி செய்யப்படாமல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகளைச் சாகுபடி செய்ய அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அது தவறாக ரிப்போர்ட் ஆகியிருக்கிறது. மொத்தம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்கள் ஒரு கோடியே நாற்பது லட்சம் என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

[1975 மார்ச் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தவறாக இருந்தால்—ஒரு வேளை நிருபர்களால் தவறாக எழுதப்பட்டிருக்கலாம். 1974-ஆம் ஆண்டு நம் முடைய விவசாயத்துறை தந்துள்ள புள்ளி விவரப்படி—நமது மாநிலத்தில் பதினேரு லட்சத்து இருபத்தையாயிரம் ஏக்கரா விவசாயம் செய்யப் படாமல் இருக்கிறது என்று கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த பதினேரு லட்சத்து இருபத்தையாயிரம் ஏக்கரவை படிப்படியாக விவசாயம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொண்டாகவேண்டும்.

இதிலே அரசுக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் அரசுப் பண்ணைகளின் மூலமாக எடுத்துக்கொண்டு நாம் சாகுபடி செய்வது என்ற முடிவை மேற்கொண்டு அதை வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். இதில் முதல் கட்டமாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள சும்முடிப்பூண்டி தாலுக்காவில் தெருவாய், கரடிப்புத்தூர் என்ற இரண்டு கிராமங்களில் ஆயிரத்து ஐநூற்றிருபத்திரண்டு ஏக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

மாவட்டங்களில் சாகுபடிக்குத் தகுந்த—ஆனால் சாகுபடி செய்யப்படாமல் இருக்கிற இத்தகைய நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இந்த அரசுப் பண்ணைக் கழகங்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்றும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ் நாடு நில உபயோகச் சட்டம் என்று 1961-இல் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நிலம் பெற்றவர்கள் பல பேர் நிலத்தைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால் அப்படிப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பவர்களிடம் இருந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தலையிட்டு அந்த நிலங்களையும் எடுத்துக் கொள்வ வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றுள்ள உணவு நிலைமையை உத்தேசித்தும், மேலும் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும்—தமிழ் நாட்டின் எதிர்கால வளம் சிறக்கவும், இந்த 11 லட்சம் ஏக்கராவையும் நாம் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரும் திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக அரசுப் பண்ணை மூலமாக இவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 2-00)

திரு. எஸ். வடிவேல் : நாம் அந்த நிலத்தை எடுப்போம் என்று சொல்கிற நேரத்தில், ஒரு சிலர் தங்களுடைய பட்டா நிலமென்று சொல்லி, 5 வேலி, 10 வேலி என்று பட்டா போட்டு வாங்கிக்கொண்டு, வருஷா வருஷம் சாகுபடி பண்ணாமலிருக்கிற நிலையிருக்கிறது. அம்மாதிரி நிலங்களைக் கூட சர்க்கார் உடனடியாகச் சாகுபடி பண்ண ஏற்பாடு செய்ய

1975 மார்ச்சு 10]

திரு. எஸ். வடிவேல்

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சரவர்களுக்கே தெரியும், காரியமங்கலம் பிள்ளை என்பவர் வருஷா வருஷம் 15 வேலி நிலத்தை சாகுபடி பண்ணாமல் போட்டுவிடுகிறார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தனிப்பட்டவர்கள் பயிர் செய்யாமல் இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொள்ள சட்டம் இடம் கொடுக்கிறதா என்பதை எல்லாம் பார்க்கவேண்டும். இல்லையென்றால், புதிதாகச் சட்டம் போடுவதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அரசு புதிதாக மசோதா கொண்டுவந்து அதை பாஸ் செய்யலாம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : நெருக்கடியை உத்தேசித்து, எமர்ஜன்ஸி ஆர்டர் போட வேண்டியதுதானே? எல்லாவற்றையும் சட்டம் போட்டு எடுக்கவேண்டியதுதானே.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த ஆண்டு வறட்சியின் காரணமாகக் கூட அப்படித் தரிசாகப் போடப்பட்டிருக்கலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு, இந்த ஆண்டு சட்டம் போட்டு, அவைகளையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்வது முறையாக இருக்க முடியாது. வேண்டுமென்றே வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அவைகளைப் பற்றி என்ன சட்டம் போடலாம் என்பதைப் பற்றி அரசு ஆலோசிக்கும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அ.தி.மு.க. சார்பில் பேசிய நண்பர் துரை கோவிந்தராசன் அவர்கள் கர்நாடக மாநிலத்திற்கு ஏற்புடைய ஒரு பயங்கரமான கருத்தைச் சொன்னார். தமிழகத்திலே நீர்வளங்களைப் பொறுத்தவரையில் காவிரி யாறு, மற்ற ஆறுகள் மூலமாக 50 சதவிகித நீர் வீணாகக் கடலிலே போய் சேருகிறது என்று குறிப்பிட்டார். இதைத்தான் கர்நாடக அரசும் தன்னுடைய வாதமாகச் சொல்கிறது. இதை சொல்லித்தான் நாம் பயன்படுத்துகிற தண்ணீரை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்கள் கூறி வருகிறார்கள். இது முற்றிலும் தவறான வாதமாகும்.

பயன்படுத்த முடியாத, ஆயக்கட்டுகள் இல்லாத பகுதி, காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் போய் கடலோடு காவிரி கலக்கிற அந்த 10 மைல், 20 மைல்களுக்குள் மழை பெய்தால் அந்த நீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள யாரும் இருக்க முடியாது. அப்படி ஏதாவது தண்ணீர் வீணாகலாமே தவிர 50 சதவிகித தண்ணீர் வழக்கமாக வீணாகிறது என்று சொல்வது தவறான வாதமாகும். அவர் அதைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிரச்சாரத்தை தயவு செய்து வெளியேகூடச் செய்ய வேண்டாமென்று நான் நண்பர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். நாம் எந்தத் தண்ணீரையும் வீணாக்கவில்லை; ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரைக்கூட வீணாக்காமல் ஆயக்கட்டுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் உலகத்திலேயே எங்குமில்லாத அளவுக்குத் தமிழ்நாட்டில் மின்சார இழப்பு 20 சதவிகிதம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதைக் கண்டு பிடித்தாக வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த 20 சதவிகிதத்தை இன்னும் குறைக்க வேண்டுமென்பதிலே நான் ஒத்தக் கருத்து உடையவன்; இன்னும் குறைக்கவேண்டும். ஆனால், உலகத்திலேயே எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு என்று சொல்லிவிடமுடியாது. உலகம் வரையில் போய்ப் பார்க்க நேரமில்லை என்றாலும், இந்திய அளவில் பார்த்தால், 1971-72 புள்ளி விவரப்படி, ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் மின்சாரக் கம்பிகளுடைய நீளம் 1,06,590 கிலோ மீட்டர். அங்கே, இந்த டிரான்ஸ்மிட் லாஸ், அதாவது மின்னியல் நஷ்டம் 26.84 சதவிகிதம் ஆகும். அரியானாவில், 66,695 கிலோ மீட்டர் மொத்த மின்சாரக் கம்பி நீளம், எல்லா இடத்திற்கும் போடப்பட்டிருக்கிற மின்சார கம்பியின் நீளம். அங்கே மின்னியல் நஷ்டம் 28.52 சதவிகிதம். பஞ்சாபில் 53,536 கிலோ மீட்டர் மின்சாரக் கம்பிகளின் நீளம். அங்கே மின்னியல் நஷ்டம் 24.19 சதவிகிதம். இராஜஸ்தானத்தில் 47,063 கிலோ மீட்டர் மின்சார லைன் நீளம். அங்கே மின்னியல் நஷ்டம் 23.62 சதவிகிதம். உத்திரப் பிரதேசத்தில் 1,45,587 கிலோ மீட்டர் மின்சார லைன் நீளம். அங்கே மின்னியல் நஷ்டம் 26.14 சதவிகிதம். கேரளத்தில், 34,845 கிலோ மீட்டர்—குறைவான கிலோ மீட்டர் நீளம். அங்கே 17.29 சதவிகிதம் நஷ்டம். கர்நாடகத்தில் 1,47,266 கிலோ மீட்டர் நீளம். அங்கே நஷ்டம் 15.86 சதவிகிதம். தமிழ்நாட்டில் 2,21,040 கிலோ மீட்டர் கம்பியின் நீளம். இங்கே பல பகுதிகளுக்கும் மின்சாரக் கம்பிகள் இழுப்பதற்கு, தொலை தூரத்திலே கம்பிகளை இழுக்க வேண்டியிருக்கிறது காரணத்தால் 2,21,040 கிலோ மீட்டர் லைன் நீளம். அதிலே மின்னியல் நஷ்டம் 18.80 சதவிகிதம். இப்பொழுது கொஞ்சம் அதிகமாக 20 சதவிகிதமாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது குறைய வேண்டுமென்பதிலே எனக்கு எந்த விதமான கருத்து வேறுபாடுமில்லை. ஆனால், மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்திலே அதிகமாக இல்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1971-ம் வருஷத்திலேயிருந்து பார்த்தால் வருஷா வருஷம் கூடிக் கொண்டே போகிறதே, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது. ஒவ்வொரு மாநிலத்தினுடைய நிலைமைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது டிரான்ஸ்மிஷன் லாசைப் பொறுத்தவரையிலும். அண்டை மாநிலங்கள் இரண்டிலே டிரான்ஸ்மிஷன் லாஸ் கம்மியாக இருக்கிறது. இங்கே, இரண்டு மூன்று வருஷமாக, கூடிக்கொண்டே போகிறதே, என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில், மின்சாரக் கம்பிகள் போடுகின்ற நீளமும் அதிகமாகியிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தாலேதான் கூடுதலாக இருக்கிறது. நான் குறைய வேண்டுமென்ற கருத்துக்கு மாறுபட்டவன் அல்ல என்ற கருத்தை ஏற்கனவே இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நம்முடைய கோரிக்கைகள் சரியாக வலியுறுத்தப்படவில்லை, அவை “இன்னும் அதிகமாக வலியுறுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை பெரியவர் மணலி அவர்களும், ஹாண்டே அவர்களும், தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த முஸ்லீம் லீக், பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும், அனைவருமே கூறி, மேலும் மத்திய அரசிடமும், திட்டக் குழுவிடமும் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கூறினார்கள். நாம் மத்திய திட்டக் குழுவிடமும், மத்திய அரசிடமும் வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

1975-76-ம் ஆண்டு திட்டம் பற்றிய பேச்சு வார்த்தைகளைத் திட்டக் குழுவோடு நடத்தியபோது, நாம் வறட்சி நிவாரணத்துக்கு, திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட தொகையாக ரூ. 20 கோடி வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல, 1975-76-ல் நமக்கேற்படுகின்ற பற்றுக்குறையைச் சரிக்கட்ட நில வரி ரத்து, கடன்கள் தள்ளிவைப்பு போன்றவைகளால் நமக்கேற்பட்ட வருமான குறைவை கருத்தில் கொண்டு ரூ. 15 கோடி மத்திய அரசு அதிகமாக நிதியுதவி தர வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்தியிருக்கின்றோம்.

மதுவிலக்கை மறுபடியும் அமுல்படுத்தியதால் 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 4 ஆண்டுகளில் நமக்கு வற்புடும் இழப்புத் தொகை ரூ. 234 கோடி. இதில் 50 சதவிகிதமான ரூ. 117 கோடியை ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 29 கோடி வீதம் தமிழக அரசுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருக்கிறோம்.

சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சிக்குப் பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்களோடு ஒப்பிட்டுத் திட்டத்துக்கு அப்பாற்பட்ட செலவாக ரூ. 10 கோடி ஒதுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். இவைகள் மாத்திரமல்லாமல், தொடர்ந்து வேறு பல திட்டங்களையும் கேட்டு வருகின்றோம்.

சுதந்திராக் கட்சி சார்பிலே பேசிய வெங்கடசாமி அவர்கள் நெய் வேலி இரண்டாவது நிலக்கரிச் சுரங்க வேலை நடக்கவில்லையென்றெல்லாம் இங்கே குறைபட்டுக்கொண்டார்கள்.

470 மெகாவாட் மின்விசை உற்பத்தி செய்ய திட்டமிடப்பட்ட கல் பாக்கம் அனு மின் திட்டம், தன் முதல் மின் உற்பத்தியாக 238 மெகாவாட்டை, 1977-78-லேதான் தொடங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆயிரம் மெகாவாட் மின் உற்பத்திக்கு வழி செய்கிற நெய்வேலி இரண்டாவது நிலக்கரி சுரங்க வேலைக்கு இன்னும் மத்திய திட்டக் குழுவால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படவில்லை. இது பற்றி பலமுறை திட்டக் குழுவுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் நாம் எடுத்துச் சொல்லிவருகிறோம். இந்த மாமன்றத்திலும் நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்க வேலைப்பற்றி நாம் பேசி வருகிறோம். எல்லா கட்சிக்காரர்களும் அதை வலியுறுத்துகிறோம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

அண்மையிலே டில்லிக்குப் போயிருந்த நேரத்தில் மத்திய நிதி அமைச்சரிடத்திலே அதுபற்றி பேசப்பட்டது. இன்னும் சொல்லப்போனால் 15—11—1973-ல் பிரதமருக்கு கடிதம். பிறகு 19—11—1973-ல் பிரதமருக்கு மீண்டும் ஒரு கடிதம். பிறகு 9—2—1974-ல் பிரதமருக்குக் கடிதம். 9—2—1974-ல் திட்ட அமைச்சருக்குக் கடிதம். 16—8—1974-ல் நிதி அமைச்சருக்குக் கடிதம். நேரிலே பல நேரங்களில் வற்புறுத்தல். இப்படி நாம் அடிக்கடி வற்புறுத்திச் சொல்லியும், நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கத்திற்கு ஏற்கனவே ஒதுக்கியதைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாக ஒதுக்கிய ஒரு பாதகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

1974-75-ல் மத்திய நிதி ஒதுக்கீடு நெய்வேலிக்கு ரூ. 33 கோடியாக இருந்தது, திருத்திய மதிப்பீடு ரூ. 54 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. நாம் இரண்டாவது சுரங்கம் கேட்கப் போன குற்றம் நெய்வேலிக்கு ஒதுக்கிய பணம் இந்த ஆண்டு ரூ. 15 கோடியாகக் குறைந்துள்ளது. நெய்வேலிக்கு ரூ. 54 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இந்த ஆண்டு ரூ. 15 கோடியாகக் குறைந்துள்ளது. இதனால் நிலக்கரி எடுப்பதிலும் நமக்கு பாதகம் ஏற்படும். அதனால் கிடைக்கின்ற மின் உற்பத்தியிலும் நமக்குப் பாதகம் ஏற்படும். அதன் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கின்ற உர உற்பத்தியிலும் நமக்கு பாதகம் ஏற்படும். ரூ. 10,000 கோடியில் திட்டம் போடுகிற நேரத்தில் ரூ. 54 கோடி நெய்வேலி நிலக்கரிக்கு இந்த ஆண்டு ரூ. 15 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எடுத்துக்காட்டாமலிருக்க முடியாது.

இவைகளன்னியில் நாம் மத்திய அரசிடம் 1968 முதல் 1974 வரையுள்ள இந்த ஆண்டுகளில் சோழத்திபுழா, பாளையாறு, மேல்அமராவதி, சண்முகநதி, மேல் தாமிரபரணி, கீழ் மேட்டூர், மணிமுத்தாறு ஆகிய நீர்மின் திட்டங்களில் 535 மெகாவாட் மின்விசை கிடைக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு நாம் கோரிக்கை வைத்துப் போராடி வருகிறோம். கிடைக்கவில்லை. மேட்டூர் அனல் மின் திட்டம் 330 மெகா வாட் கிடைக்கக்கூடிய திட்டம். அதற்கு 1972-லேயிருந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம். அதுவும் நமக்கு கிடைக்கவில்லை.

வீரபாண்டி ஆறுமுகம் அவர்கள் சேலம் உருக்காலை பற்றி மிக உருக்கமாகப் பேசினார்கள். பிரதமர் அவர்கள் 1972-ம் ஆண்டில் அதற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழாவினை மிக விமரிசையாக நடத்தி வைத்தார்கள். அந்த சேலம் உருக்காலைத் திட்டத்திற்காக அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து எழுச்சி நாள் எல்லாம் கொண்டாடினோம். அதற்குப் பிறகு நான் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற நேரத்தில், டில்லியில் நாங்கள் இருந்தபோது சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. பிரதமரை அனைவரும் சென்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சென்று பாராட்டினோம். அவர்

1975 மார்ச் 10]

கள் அடிக்கல் நாட்டு விழாவுக்கு வந்தார்கள். 1972-ல் ஆரம்பிக்கப் பட்டு 1976-ல் இந்தத் திட்டம் முடிவு அடைந்துவிடும் என்று அப்போது அறிவிக்கப்பட்டது. என்ன ஆயிற்று?

இந்தத் திட்டத்தின் மொத்தச் செலவு 518 கோடி என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முதல் கட்டமாக வேலை தொடங்க 120 கோடி ரூபாய் தேவை என்று கணக்கிடப்பட்டது. 1974-75ம் ஆண்டு—நிதியாண்டில் 15 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு இதற்காக ஒதுக்கியிருந்தும் கூட சேலம் திட்டத்திற்காக வந்து சேர்ந்தது 3 கோடி ரூபாய்தான். அதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இந்த ஆண்டிலும் 3 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை எண்ணுகின்ற நேரத்தில் அது அங்கே நிர்வாகச் செலவுகளுக்குத்தான் போதுமானதாக இருக்குமேயல்லாமல், சேலம் இரும்பாலை வரும் என்ற நம்பிக்கையை நாம் இழந்து விடக்கூடிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஹாண்டே அவர்கள் சொல்வது போல் அவர்கள் ஒதுக்கும் பணம் பெட்ரோல் செலவுக்குத்தான் போதும்போல் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த 3 கோடி ரூபாய் போதுமானதல்ல. 1972-ல் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக ஆரம்பித்துவிட்டு மெல்ல மெல்ல இப்போது சேலம் உருக்காலை இல்லை என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லுகிறார்களோ என்றுதான் நாம் கவலைப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பாராளுமன்றத்திலே பதில் சொல்லக் கூடிய நேரத்திலே தெற்கில் இருக்கும் இன்று மாநிலங்களுக்கும் உருக்காலை சம்பந்தமாகக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அதிகமாக தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று அங்கே ஏன் சண்டை போடவில்லை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்களும் கேட்பார்கள் ; நாமும் கேட்கவேண்டும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து.

பாராளுமன்றத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஹனுமந்தையா பெரிய குற்றத்தைச் சாட்டியிருக்கிறார்கள். அது—நம்முடைய தென் மாநிலங்களை எல்லாம் பாதிக்கும் அளவுக்கு ஏற்பட்டுவிட்ட சூழ்நிலையைக் காங்கிரஸ் கட்சியில் மிக முக்கியமான ஹனுமந்தையா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தென் பிராந்தியங்களில் ரயில்வேக்களின் மூலதன நிதியிலிருந்து 5.5 கோடி ரூபாய் பீகாருக்குத் திருப்பி விடப்பட்டிருக்கிறது என்பது அவருடைய குற்றச்சாட்டு.

1972-ம் ஆண்டில் திருநெல்வேலி-கன்னியாகுமரி ரயில் பாதைக்கு அடிக்கல் நாட்டு விழா நடந்த அப்போது அறிவிக்கப்பட்டது. “1976ல் ரயில் பாதை முடிந்துவிடும்” என்று இப்போது 1975ம் ஆண்டு நடக்கிறது. அடிக்கல் அப்படியே இருக்கிறது. அந்த ரயில் பாதை அடிக்கல் நாட்டு விழா எவ்வளவு அரசியல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைத் தமிழ் காட்டு மக்கள் எல்லாம் நன்கு அறிவார்கள். ரயிலுக்காக, போடப்பட்டிருந்தும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

இரண்டு தண்டவாளங்களைப் போலவே இரண்டு தண்டவாளங்களாகத் தான் இரண்டு கட்சிகளும் இருக்கின்றனவேயல்லாமல் இருப்புப் பாதை போடப்படவில்லை. கன்னியாகுமரியில் நடைபெற்ற அந்த விழாவோடு முடிந்து விட்டது.

கன்னியாகுமரி ரயில் பாதை தேவை என்பதற்காகக் கட்சி சார்பற்ற முறையில் அனைவரும் வாதாடியிருக்கிறோம். அது போடப்படும் என்ற நம்பிக்கை தெரிவித்தார்கள். ஆனால் தென் பிராந்தியத்திற்கு ஒதுக்கிய 5 1/2 கோடி ரூபாய் பீகாருக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்? என்ன அவசியம் பீகாருக்கு ஏற்பட்டது? வேறு அவசியங்கள் பல அங்கே இருக்கின்றன. அதற்காக நாம்தான் இனித்தவாயர்கள் கிடைத்தோமா என்பதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசிடம் நம்முடைய முறையீடுகள் எவ்வளவு தேங்கிக் கிடக்கின்றன? எந்த அளவுக்கு நாம் வலியுறுத்தினாலும் அவை நமக்குக் கிடைக்காமல் சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி சோஷலிஸ்டு கட்சி, காங்கிரஸ் கட்சி, கம்யூனிஸ்டு கட்சி எல்லோருமே பேசுகிறார்கள் நிலச் சீர்திருத்தத்தேவை என்பதை. அதற்காக இந்த அவையில் எட்டுக்கு மேற்பட்ட சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தோம்.

குத்தகைதாரர்களுக்கு உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை எட்டு வருடக் கால வரையறையிலிருந்து பத்து வருடமாக நீடிக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு சீர்திருத்தம் 1970-ல் கொண்டுவரப்பட்டது.

நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த நில உச்சவரம்பை முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரிலிருந்து பதினைந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைத்து ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இவைகளை சாதனைகளுக்காகச் சொல்லவில்லை. இதிலே வருகின்ற விளைவுகளுக்காகச் சொல்லுகிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகள் முன்பு உச்ச வரம்பைக் காட்டிலும் அதிகமாக நிலத்தை கரும்பு வேளாண்மைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதிவிலக்கை நீக்குவது ;

மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கு இருந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்வதற்கு 1971-ம் ஆண்டு ஒரு சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

குத்தகைதாரர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த உச்ச வரம்பிற்கான தற்காலிக ஷரத்துக்களை நிரந்தரமாக ஆக்கப்பட்டது. இது 1972-ம் ஆண்டு சட்டப்படி செய்யப்பட்டது.

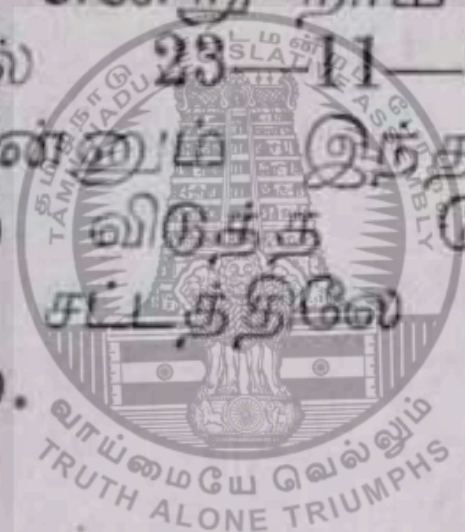
1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதற்குப் பிறகு ஒரு குடும்பத்திற்கு நாற்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததை முப்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று குறைத்து, 1972-ல் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் நிலத்தை மற்றவருக்கு எழுதி வைப்பது சட்டத்திற்கு முரண்பட்டதாக இருக்குமானால், அவ்வாறு மாற்றப்பட்ட நிலம் அவருடைய உச்ச வரம்பு நிலத்தோடு சேர்த்துக் கணக்கிடப்படும் என்று 1972ல் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது.

இவ்வளவு சட்டங்களையும் எதிர்த்து இன்றைக்குப் பலர் நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்ல முடிகிறது. இதை 9-வது ஷெட்யூலில் சேர்த்து விடுங்கள் என்று இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலமாக நாம் கேட்டு வருகிறோம். அப்படி இதைச் சேர்த்து விட்டால் யார் நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்றாலும், இந்தச் சட்டங்களுக்கு எந்தப் பாதகமான தீர்ப்பளிக்கப்பட்டாலும், இந்தச் சட்டங்களை அது தொட முடியாது; ஆகவே, இந்தச் சட்டங்களை 9-வது பின் இணைப்பில் சேர்த்துவிட வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டம் 31-பி பிரிவு கூறுவதற்கேற்ப, செய்யுங்கள் என்று நாம் 11-3-74-ல், 4-11-74-ல், 16-11-74-ல், அண்மையில் 23-11-74-ல் கேட்டுக் கொண்டோம். இப்படி கேட்டுக் கேட்டு இன்னும் இந்தச் சமதர்மத் திட்டம்—இந்தச் சட்டம் பாதுகாக்கப்பட நாம் விடுத்த கோரிக்கை கூட—இன்றளவும் மத்திய அரசால் அரசியல் சட்டத்திலே இணைப்பதற்கேற்ற வகையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : குத்தகை விவசாயிகள் சம்பந்தமாக வறட்சி ஏற்பட்டவுடனே இரண்டு உத்தரவுகள் போட்டோம். ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் ரத்தும், ரென்ட் கோர்ட்டுகள் ரத்தும் செய்யப்பட்டது. ரெவின்யூ கோர்ட் ரத்து செய்தது குத்தகை விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மைதான். ரென்ட் கோர்ட் ரத்து செய்த பிறகு சரியான உற்பத்தி இல்லையென்ற முறையில் குத்தகையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன செய்வது, யாரிடத்தில் போவது? குத்தகை நெல்லைத் திருப்பிக் கேட்பார்களேயானால் யாரும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசு தனி உத்தரவோ, டைரக் டிவ்ஸோ போட்டிருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது தனியான பிரச்சினை. அது பற்றி அரசு கவனிக்கும். (திரு. எஸ். வடிவேல்—குறுக்கீடு) அது நான் பேசிக்கொண்டிருப்பது தொடர்பானது அல்ல. அதிலே இருக்கின்ற சிக்கலை தனியாக அரசாங்கம் கவனிக்கும்.

மத்திய அரசிடத்தில் முறையீடுகள் எப்படித் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதைக் காட்டத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். சம தர்ம அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய காரியங்கள் முடங்கிக் கிடக்கின்றன என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

1973-74-ம் ஆண்டு அரசுக்குச் சொந்தமான போக்குவரத்துக் கழகங்களின் முதலீட்டில் தொழிலாளர்கள் பங்கு கொள்ளும் திட்டம் ஒன்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதிலே வந்த சங்கடம் என்னவென்றால் லாபத்தைப் பகிர்கின்ற நேரத்தில் வருமான வரியைச் செலுத்திவிட்டுத்தான் மீதியை பகிர்ந்திடவேண்டுமென்பது. இன்றைக்கு சூழ்நிலை—வருமான வரியைச் செலுத்திவிட்டால் பிறகு லாபத்தில் எவ்வளவு கிடைக்கும்? ஆகவே தொழிலாளர்கள் நன்மைக்காக, வருமான வரியைச் செலுத்துவதற்கு முன்பு தொழிலாளர்கள் பங்கினைக் கொடுத்துவிட்டு, மொத்த லாபத்தில் அவர்களுக்குப் பங்கீடு கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வருமான வரி என்ற வகையில் கம்பெனி ஆக்கை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம்.

பதில் வந்தது. 1974 ஜூலையில் வந்த அந்தப் பதிலில் “மத்திய அரசு இந்தத் திட்டத்தை மிக ஆர்வத்தோடு கவனித்து வருகிறது; விரைவில் முடிவு எடுக்கப்படும்” என்று பதில் வந்ததே தவிர வேறு இல்லை. ஆர்வம் இருக்கிறது; கவனம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இது வரையிலே இந்தச் சமதர்மத் திட்டத்திற்கு — நேரிலே பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும் — தொழிலாளர்களுக்காக இந்தச் சட்டம்; நல்ல காரியத்திற்கான இந்தச் சட்டத்தை எழுந்து நடமாடச் செய்யும் திருத்தத்தை அவர்கள் செய்ய இன்றைக்கும் தயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் இதை இன்றைக்குக் குறிப்பிட விரும்பினேன்.

மால்கோ அலுமினியத் தொழிற்சாலையை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று 1973-74 நிதி ஆண்டிலே வரவு செலவு திட்டத்திலே அறிவித்தோம். பிறகு, அந்த நகலை மத்திய அரசுக்கு 27—2—73-ல் அனுப்பப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து 28—2—73-ல் உள்துறைக்கும் கடிதம் எழுதினோம். பிறகு 2—3—73-ல் கடிதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதாக பதில் வந்தது. அதற்கு அடுத்து மறைந்த திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்களிடத்திலேயும் இதுபற்றி பேச்சு வார்த்தை நடத்தினோம். பிரதமர் அவர்களுக்கு மறுபடி நினைவூட்டி 30—7—73-ல் கடிதம் எழுதினோம். இது வரையில் மால்கோ தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொள்வது சம்பந்தமாக அனுப்பப்பட்டச் சட்ட நகலுக்கு நாம் கேட்ட ஒப்புதல் கிடைக்கவில்லை. இதற்குப் பிறகு எந்தப் பதிலும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாடு இந்து மத அறக் கட்டளைகள் திருத்தச் சட்டம்—அதை அர்ச்சகர் சட்டம் என்று சொன்னால் அனைவருக்கும் புரியும் — ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியார்தான் ஆண்டவனை பூஜிக்கத் தகுந்தவர்கள், அர்ச்சிக்கத் தகுந்தவர்கள் என்று இல்லாமல், அர்ச்சிக்கத் தகுதி உடைய தேர்வு பெறுகிற அனைவரும் எந்த ஜாதிக்காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் ஆண்டவனை அர்ச்சிக்கலாம் என்ற கருத்து அமைந்த அந்தச் சட்டம்—அந்த சட்டத்தை எதிர்த்து உச்ச நீதி மன்றத்திற்குப் சில பேர் சென்றார்கள். அதிலே இந்தச் சட்டம் இன்றைக்கு முடங்கிக் கிடக்கிறது. அந்த முடக்கத்தை நீக்கி இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கேற்ற வகையில் அரிசனங்கள் இடம் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசுக்கு நாம் பல நேரங்களில் எழுதிக் கேட்டு, நம்முடைய

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்தச் சட்டம் என்ன என்பதையும் அவர்களுக்கு விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியும்கூட சமுதாயத்திலே அரிசன மக்களுக்கு, தாழ்ந்த மக்களுக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, உயர்ந்த ஜாதி மக்களால் கொடுமைப்படுத்தப் படுகிற மக்களுக்கு நீதி வழங்க வேண்டுமென்பதற்கு, உள்ள இந்த சம தர்ம கொள்கைக்கும் இன்னும் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவில்லை.

திருமதி சத்தியவாணி முத்து : தலைவரவர்களே, அரிசன மக்கள் மாத்திரம்தான் அர்ச்சகராக முடியாத ஒரு நிலை இருப்பது போலவும், சமுதாயத்திலே இருக்கிற மற்றவர்கள் அர்ச்சகர்களாக ஆகலாம் என்ற நிலை இருப்பது போலவும் அரிசனங்களுக்காக மட்டுமே இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதற்கு முதலமைச்சரவர்களிடமிருந்து விளக்கத்தை கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, நம்முடைய சபையிலேயே இது சம்பந்தமாக ஏகோபித்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி நாம் அனுப்பியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு கே. டி. கே. அவர்களுக்கு நன்றி. இப்படிப்பட்ட பல்வேறு குறைபாடுகள் ஒரு மாநில அரசின் சார்பாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி பல்வேறு முறையீடுகள் மத்திய அரசில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இந்த மன வேக்காடு நமக்கு மாத்திரமல்ல மராட்டியத்தின் முன்னாள் முதல்வர் திரு. நாயக் அவர்களுக்கே ஏற்பட்டது. அந்த காரணத்தினால்தான் மராட்டிய முதலமைச்சர் திரு. வி. பி. நாயக் அவர்களும் அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுள் சிலரும் பிப்ரவரித் திங்கள் 11ஆம் நாள் 1975ஆம் ஆண்டு—இந்த ஆண்டு தான்—பம்பாயிலே கூடி—மராட்டிய முதல்வரின் இல்லமான வார்ஷா ரெஸிடென்சிலே கூடி—என்னென்ன காரியங்களை மாநில அரசு கேட்டு—மராத்திய மாநில அரசு கேட்டு—மத்திய அரசால் நிராகரிக்கப்பட்டே அல்லது புறக்கணிக்கப்பட்டோ, அல்லது அலட்சியப்படுத்தப்பட்டோ கிடக்கின்றன, எவ்வளவு கோரிக்கைகள் இன்றைக்கு முடங்கிக் கிடக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரங்களைக் கொண்ட ஒரு புத்தகத்தையே தயார் செய்து அதை டில்லிக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். இது நடந்தது 1975ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 11ஆம் நாள்—அனுப்பியவர் சீப் மினிஸ்டர் ஆஃப் மஹாராஷ்டிரா—அவருடைய பெயர் திரு. வி. பி. நாயக்—அதே மாதம் 21-ம் தேதி அவருக்கு முதலமைச்சர் பதவி போய்விட்டது. 11ஆம் தேதி அவர் மாநிலத்திற்காக வாதாடினார். 21ஆம் தேதி முதலமைச்சர் பதவி போய் விட்டது. நீ வாதாடினால் என்ன ஆவாய் என்று கேட்கலாம். ஒரே கட்சியினுடைய ஆட்சி மராத்தியத்திலும் மத்தியிலும் இருந்த காரணத்தினால் இந்த நிலைமை திரு. நாயக் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது என்பதைத் தவிர நான் வேறு எதுவும் சொல்லி இந்த அரசியலிலே நுழைய விரும்பவில்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

நம்முடைய மாநில அரசு இந்த அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்தது? இன்னும் இவைகளையெல்லாம் கேட்கிறீர்களே, சுயாட்சி, கூடுதல் அதிகாரம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறீர்களே என்றெல்லாம் வாதிக்கப்பட்டது. இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு தான் இன்று ஏற்பட்ட வறட்சிக்காக நம்மால் முடிந்தவைகளை செய்திருக்கிறோம். ஆளும் கட்சி சார்பிலும், தோழமைக் கட்சிகளின் சார்பிலும் தலைவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் இந்த 8 ஆண்டு காலத்திலே கழக அரசு அண்ணா அவர்கள் தலைமையிலும் அவர்களுக்குப் பிறகு எங்களுடைய முயற்சியிலும் எந்த அளவிற்கு அரும் பெரும் சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறதென்ற பட்டியல் களையெல்லாம் போட்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரிசைப்படுத்தி இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

வறட்சி நிவாரணத்தை ஒட்டிக் கூட நாம் பல சலுகைகளை அளித்துள்ளதை இந்த மாமன்றம் நன்றாக அறியும். இந்த விளக்கங்களை யெல்லாம் இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை.

இதன் தொடர்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் நில வரி வசூலுக்கு விலக்கு அளித்தோம். விவசாயக் கடனை ஒத்தி வைத்து, கூட்டுறவுக் குறுகிய காலக் கடனை செலுத்துவதில் சலுகை அளித்தோம். ஆயில் பம்பு செட் வாங்க ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் வழங்கினோம், பரவலாக மாநிலம் முழுவதும் பல்வேறு வறட்சி துயர் தணிப்புப் பணிகள், கன்னியா குமரி மாவட்டம் உள்ளிட்டு, எடுக்கப்பட்டுள்ளன. விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்காக துயர் தணிப்பு வகையில் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் இவைகள். வறட்சியின் விளைவாக இப்போது சில புதிய அறிவுப்புக்களை நான் செய்ய விரும்புகிறேன். வறட்சியின் விளைவாக கூட்டுறவு கடன்களை வாங்குவதில் உள்ள சங்கடங்களை உணர்ந்து மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு தக்காவிக் கடன்களை தரவேண்டுமென்று என்னிடம் முறையீடுகள் வந்திருக்கின்றன. ஆளும் கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் தோழமை கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் என்னிடத்தில் வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். தூதுக் குழுவாக வந்து சொன்னார்கள். பல்வேறு பகுதியிலிருந்தும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்த கோரிக்கையை வைக்கிறார்கள். அதாவது, மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து கிணறுகளை ஆழப்படுத்த தக்காவிக் கடன் தரவேண்டுமென்ற கோரிக்கை. இந்த கோரிக்கையின் இன்றியமையாமையை இந்த அரசு உணர்ந்து கிணறுகளை ஆழப்படுத்த குறைந்தது 500 ரூபாய் முதல் 2000 ரூபாய் வரைக்கும் தக்காவிக் கடன் வழங்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன். இதற்கான முதல் கட்டமாக 5 கோடி ரூபாயை அரசு ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது என்பதையும் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவது அறிவுப்பு, அக விலைப்படிக்கு குழு அளித்த பரிந்துரையில் இனிமேல் அக விலைப்படி தரும்போது அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கும் அக விலைப்படியில் 33/80 பங்கை ஓய்வூதியம் பெறுகிறவர்களுக்கும்

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அளிக்கவேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்துள்ளது. அரசு ஊழியர்களுக்கு நாம் தற்போது அக விலைப்படி உயர்வு ரூபாய் 20 முதல் 30 வரை வழங்கியிருப்பதையொட்டி ஓய்வு ஊதியம் பெறுகிறவர்களுக்கு 8 ரூபாய் அளவில் என்று கூடுதலாக வழங்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். பொங்கலின் போது அறிவிக்கப்பட்ட 5 ரூபாய் அகவிலைப்படி உயர்விற்குப் பதிலாக 8 ரூபாய் உயர்வு கிடைக்குமென்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே அவர்கள் பெற்று வந்த 20 ரூபாயோடு இந்த 8 ரூபாயும் சேர்ந்து 28 ரூபாயை அக விலைப்படியாக அவர்கள் ஓய்வூதியம் பெறுவார்கள். இதனால் ஓய்வூதியம் பெறுகிற 62 ஆயிரம் பேர்கள் இதனால் பயனடைவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது அறிவிப்பாக, 14-1-1970க்கு முன்பு ஓய்வு பெற்ற நகராட்சி ஊழியர்கள் 25 ரூபாய் அல்லது அவர்கள் கடைசியாக வாங்கிய சம்பளத்தில் கால் பகுதி எது அதிகமோ அதை தற்காலிக ஓய்வூதியமாக அட் ஹாக் பென்ஷனாக 14-1-1970 முதல் பெற்று வந்தார்கள். 1-4-1974 முதல் இவர்களுக்கு 10 ரூபாய் ஓய்வூதியம் உயர்த்தப் பட்டது. அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்படும் குறைந்த ஓய்வூதியமான 50 ரூபாய் என்பது போல் ஓய்வு பெற்ற நகராட்சி ஊழியர்களுக்கும் 1-4-1975 முதல் குறைந்த அளவு ஓய்வூதியமாக ரூபாய் 50 அளிக்கப் படுமென்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்ட விவசாயச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் என்னைச் சந்தித்து நீலகிரி மாவட்டத்திலேயே உருளைக் கிழங்கு பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப் படுவதைத் தடுக்கும் இண்டோ-ஜெர்மன் நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நான்காவது, ஐந்தாவது, ஆறாவது ஆண்டு விவசாயத்திற்கு அவர்கள் ஒரு ஏக்கருக்குக் கட்டவேண்டிய 'தசனித்' என்ற பூச்சிகொல்லி மருந்துக் காக கட்டவேண்டிய தொகையையும், வறட்சியின் காரணமாக செலுத்த முடியாத நிலைமை இருப்பதைத் தெரிவித்தார்கள். நான்காவது, ஐந்தாவது ஆண்டுகளில் உருளைக் கிழங்கு பயிர் செய்யப்பட்டுள்ள நிலத்தின் மொத்தப் பரப்பளவு 3,417 ஏக்கர், இதற்குக் கட்ட வேண்டிய பூச்சிக் கொல்லி மருந்துக் கட்டணமாகிய பத்து இலட்சம் ரூபாய் ஓராண்டு காலத்திற்கு ஒத்தி வைக்கப்படும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 2-30).

மூன்றாம் இராணுவத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்திடவும், உணவு வழங்கும் நிறுவனத்திற்குப் பயன்படும் வகையிலும், அரசின் பல்வேறு துறைகள் பொருள் போக்குவரத்திற்கு தனியார் துறையினை நம்பிடும் போக்கைப் படிப்படியாகக் குறைக்கவும் தமிழக அரசு தமிழ்நாடு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகம் (Tamil Nadu Goods Transport Organisation) ஒன்றை நிறுவ தீர்மானித்துள்ளது. இதனுடைய முதலீடு 120 இலட்சம் ரூபாய் ஆகும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

இதில் நாற்பது இலட்சம் ரூபாய் ஆரம்ப முதலாகவும், ரூபாய் எண்பது இலட்சம் வங்கிகள் மூலம் பெறும் கடனாகவும் அமையும். இந்த நிறுவனம் 100 லாரிகளோடு ஆரம்பித்து, படிப்படியாக தன்னுடைய எண்ணிக்கையைப் பெருக்கிக்கொள்ளும். ஆரம்பத்தில் சுமார் 600 பேரும், இரண்டு மூன்றாண்டுகளில் இராண்டாயிரம் பேரும் முன்னாள் இராணுவத்தினர் இதன் மூலம் பயன்பெறுவார்கள். “முதலீட்டில் பங்கு நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு” என்ற இந்த அரசின் கொள்கைக்கு ஏற்ப, முதலீட்டில் இருபத்திநான்கு சதவிகிதம் தொழிலாளர்களுக்கு பங்காக அமையும். நிர்வாகக் குழுவில் இரு தொழிலாளர்கள் இடம் பெறுவார்கள். இதன் தலைமையகம் சென்னையிலே அமையும். இத்திட்டம் மேலும் வளர இந்திய அரசின் முன்னாள் இராணுவ மறுவாழ்வுத் துறை உதவியை இதுவரையில் வழங்க முன்வரவில்லை என்றாலும், இனிமேலாவது முன்வந்து உதவி வழங்கிடுவார்கள் என்ற என் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, இத்திட்டத்தை இங்கே மகிழ்ச்சியோடு அறிவிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : பல அறிவிப்புகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உத்தரப் பிரதேசத்தில் அரிசனங்களுக்குள்ள கடன்களை எல்லாம் அரசு ரத்து செய்திருப்பதைப் போல இங்கே ரத்து செய்ய அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் நிதி ஆதாரத்திற்கேற்ப பரிசீலிக்க வேண்டும், சொல்லிக்கொண்டே வரும் போது அதைச் செய்வீர்களா, இதைச் செய்வீர்களா என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தால், பட்ஜெட் உரைக்கு நான் தருகிறபதிலாக இது அமையாமல் போய்விடும்.

“அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டு என்ன சாதித்து விட்டீர்கள்? பிற கேள் கூடுதல் அதிகாரம், மாநில சுயாட்சி கேட்கிறீர்கள்?” என்றெல்லாம் இங்கே கேட்கப்பட்டது. எட்மண்ட் அவர்கள் இன்று மிகத் தெளிவாக மாநில சுயாட்சி என்றால் கூடுதல் அதிகாரம், கூடுதல் அதிகாரம் என்றால் மாநில சுயாட்சி என்று கூறிவிட்டார்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே. நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. உங்களுக்கு மாநில சுயாட்சி என்றால் தன்னாட்சி; அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாநில சுயாட்சி என்றால் அது கூடுதல் அதிகாரம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். நான் வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) அவ்வளவு தான். தி. மு. கழகத்திற்கு மாநில சுயாட்சி என்றால் கூடுதல் அதிகாரம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மாநில சுயாட்சி என்றால் கூடுதல் அதிகாரம், அதைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

1976 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் ஏற்கெனவே என்னுடைய வாதத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். மாநில சுயாட்சி என்ற வார்த்தையை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் நாங்கள் கூடுதல் அதிகாரம் கேட்கிறோம். நாங்கள் மாநில சுயாட்சி என்று சொல்லி கூடுதல் அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், தன்னாட்சி என்ற முறையில் உங்களுடைய கருத்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அது தன்னாட்சி இல்லை என்பதற்கு பிறகு வருகிறேன். நேரம் ஆனாலும் பரவாயில்லை.

தலைவரவர்களே, இங்கே நம்முடைய கே. டி. கே. அவர்கள் பாரம் பரியம் பற்றி எல்லாம் பேசி சிங்காரவேலுவை நீங்கள் மறந்து விட்டீர்கள் என்று சொன்னார். பிறகு திடீரென்று கோபம் வந்து விட்டது. யார் யாரைப்பற்றி யெல்லாமோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், சிங்காரவேலர், சர்க்கரைச் செட்டியார் இவர்களைப் பற்றி எல்லாம் பேசவில்லை என்று குறிப்பிட்டு, பெரியாரோடு நிறுத்தினர். அண்ணாவை அந்த நேரத்தில் அவர் மறந்த காரணத்தால் சொல்லாமல் இருக்கலாம். அதனால் அவர் மனத்தில் அண்ணா இல்லை என்று நான் கருது மாட்டேன், சிங்காரவேலுவை யாருக்குத் தெரியும்? என். வி. என். சீகுத் தான் தெரியும் என்றார். உடனே, அரங்கண்ணல் எல்லோருக்கும் தெரியும் என்றார்.

ஒரு புத்தகம் “மனிதருள் மாமேரு” லெனினைப் பற்றி எல்.வி. மித்ரோகின் என்பவர் எழுதிய புத்தகம். அதிலே அவர் குறிப்பிடுகிறார். “மதம் பற்றி லெனின்” என்ற தலைப்பில் 1933-ல் அவரது மேற்பார்வையில் ஒரு நூல் வெளிவந்தது. அரியதொரு புத்தகமான இதனைக் கண்டு பிடிப்பது எளிதாயிருக்கவில்லை. ராமசாமி நாயக்கரிடமோ, முருகேசனிடமோ இந்த நூல் இல்லை. “சுத்தூசி” என்ற தமிழ் வாரப் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், ஒரு பெரும் புத்தக விரும்பியும், அரிய நூல்களைச் சேகரிப்பவருமான திரு. எஸ். குருசாமியை அணுகுமாறு அவர்கள் எனக்கு ஆலோசனை கூறினர். சென்னை நகருக்கு சற்று வெளியே யுள்ள ஒரு சிறிய லீட்டிற் கு நாங்கள் சென்றோம். நுழைவாயிலில் “குருசாமியும், குமாரி ருஷ்யாவும் இங்கே வசிக்கின்றனர்” என்ற அறிவிப்புப் பலகையை நாங்கள் கண்டோம். திரு. குருசாமி எங்களை அன்புடன் வரவேற்று அவரது அழகிய மகள் குமாரி ருஷ்யாவை எங்களுக்கு அறிமுகம் செய்தார். “நானும் மறைந்த எனது மனைவியும்—அவர் ஒரு கம்யூனிஸ்ட்—சேர்ந்து எங்கள் மகளுக்கு “ருஷ்யா” என்று பெயரிட்டோம். இப்போது அவள் பெரியவளாகி டாக்டராகியுள்ளாள். சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டவள் என்ற முறையில் நான் 200 குழந்தைகளுக்கு லெனின் என்று பெயர் சூட்டியிருக்கிறேன். அவர்களில் பலரும் அதன் விளைவாகக் கஷ்டப்பட வேண்டியிருந்தது” என்று எழுதியிருக்கிறது. திரு. குருசாமி சொன்னதாக ருஷ்ய எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

[1975 மார்ச் 19]

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : நான் சொன்னேன், மதம் பற்றி, லெனின் என்ற புத்தகம் 1924-ல் லெனின் இறந்த பிறகு 10-ஆண்டு காலத்தில் லெனின் புத்தகங்கள் எல்லாம் என்னென்ன வெளியிடப் பட்டு இருக்கின்றனவோ அவையெல்லாம் லெனின் நிலையத்தில் வைத்து இருக்கிறார்கள். இங்கே குறிப்பிட்ட புத்தகமும் 1932-ம் வருஷம் வெளியிடப்பட்ட புத்தகம்: விடுப்பட்டுப் போய் இருக்கலாம். அங்கே வைக்கப் பட்டு இருக்கிறது. எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நான் சிங்காரவேலரைப் பற்றி சொன்னது—திராவிடர் கழகம் எந்த அளவுக்கு மரியாதை காட்டினார்கள் என்பது வேறு விஷயம்—விஜயவாடா மாநாட்டைப் பற்றிச் சொல்லி, விஜயவாடாவில் கட்சி ஆரம்பித்து 50 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. 50 ஆண்டுகள் விழா கொண்டாடுகிற நேரத்தில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதல் மாநாடு 1925-ம் வருஷம் நடைபெற்றது. கான்பூரில் நடைபெற்றது. 1926-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 26-ம் தேதி, அந்த மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகித்தவர் சிங்காரவேலர் என்று சொல்லி, சர்வதேச அமைப்பான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அமைப்பை இங்கே ஏற்படுத்தியவர் சிங்காரவேலர் என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எங்களுக்குத் தொடர்பு இல்லாமல் போய்விட்டது என்கிற கருத்து வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அந்தப் புத்தகத்தைத் தேடவே குருசாமி வீட்டிற்குத் தான் வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு விடுதலை ஆசிரியர் வீரமணி தனது பத்திரிகையின் வாசகர்கள் யாரிடமேனும் அந் நூலின் பிரதி இருக்குமா எனக் கேட்டு பத்திரிகையில் ஒரு கோரிக்கை விடுத்ததின் மூலம், அந்த நூலை ஒருவர் கொண்டு வந்து என்னிடம் கொடுத்தார் என்று அந்த ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆகவே, நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் சிங்காரவேலருக்கும், எங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு இன்றளவும் நீடித்துக் கொண்டதான் போகிறது என்பதற்காகத்தான். இந்த ஆசிரியரே, குருசாமி 200 பேருக்கு லெனின் என்று பெயரிட்டதைக் கூட குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

நண்பர் சுப்பு பேசும்போது கூட கம்யூனிஸ்ட் என்பதில் எப்போதும் மாஜியாக இருக்க முடியாது. எல்லோரும் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் தான், அந்தக் கொள்கையை ஒத்துக் கொண்டால் என்று சொன்னார். பெரியவர் மணலியும் அதைத்தான் குறிப்பிட்டார். குருசாமி இருநூறு பேர்களுக்கு லெனின் என்று பெயரிட்டார். நான் என்னுடைய மகனுக்கு ஸ்டாலின் என்று பெயரிட்டேன். இப்போது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஸ்டாலினை எந்த அளவிற்கு அணுகி வருகிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஸ்டாலின் இறந்த நேரத்தில் பிறந்த பிள்ளைக்கு ஸ்டாலின் என்று பெயர் வைத்தேன். ஒரு பிள்ளை முத்து, இன்னொருவன் அழகிரி, இன்னொருவன் ஸ்டாலின், இன்னொருவன் தமிழ்.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்த நால்வருக்கும் ஏன் இப்படி பெயர் வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கூட ஒருவர் எழுதிக் கேட்டார். நான் அதற்குச் சொன்னேன் “முத்து என்பது வீட்டிற்காக, அழகிரி நாட்டிற்காக, தமிழ் என்பது மொழிக் காக, ஸ்டாலின் என்பது உலகத்திற்காக” என்று பெயர் வைத்திருக்கிறேன் என்று பதில் எழுதினேன்.

லெனின் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்ட காரணத்தால் எப்படி சிலர் சங்கடப்பட்டார்களோ அதைப் போல, ஸ்டாலின் என்று பெயர் வைத்த காரணத்தால் என்னுடைய மகனுக்கு ஒரு கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் சேர்த்துக் கொள்ள மறுத்து விட்டார்கள். பெயரை மாற்றிக் கொண்டு வா, சேர்த்துக் கொள்கிறோம் என்றார்கள். கல்லூரி வேண்டாம், பெயர் நீலைக்கட்டும் என்று அதற்குச் சொல்லிவிட்டேன். ஆகவே, இந்தத் தத்துவங்களில் எங்களுக்கு நிறைந்த நம்பிக்கை உண்டு என்பதை எடுத்துச் சொல்வதற்காகவும், சங்காரவேலர் போன்ற பகுத்தறிவுவாதிகளுடைய அந்தக் கோட்பாடுகளை இன்றளவும் கழகத்தில் இருக்கிற நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவிக்க வும்தான் இதைச் சொன்னேன்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தின் இறுதிப் பகுதியில் மாநில சுயாட்சி பற்றி சில பக்கங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை எடுத்துக் கொண்டு, பேசிய அனைவரும் பெரும்பகுதி மாநில சுயாட்சி பற்றிப் பேச அதிக நேரத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

“ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனோடு உங்களுக்கு என்ன தொடர்பு, “அவரோடு நீங்கள் சேரலாமா” என்றெல்லாம் கூட சில பேர் கேள்வியாகக் கேட்டார்கள். ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனோடு இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு தகராறு வந்தது இப்போது; பீகார் மாநிலத்தில் ஜெயப்பிரகாஷ் போராட்டம் ஆரம்பித்தது இப்போது, ஆனால் 1972-ம் ஆண்டிலேயே ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் “பப்பிள்ஸ் ஆகஷன்” என்கிற ஒரு தலைசிறந்த பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார். அதிலே ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், வினோபா பாவே போன்றவர்கள் எல்லாம் கூட எழுதியிருக்கிறார்கள். 1972-லேயே ஜெயப்பிரகாஷ் சொல்கிறார். “ஷேக் அப்துல்லாவோடு மொதா தீர்கள், அழைத்துப் பேசுங்கள்” என்றெல்லாம் மத்திய அரசுக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். அந்தக் கட்டுரையில் மேலும் குறிப்பிடுகிறார்.

The only question that may still be considered to be relevant is that of the quantum of autonomy that Jammu and Kashmir should enjoy within the Union of India and Jammu and Ladak regions in their turn should enjoy within the constitutional framework of that State. But this is not a question in any way peculiar to Jammu and Kashmir. There are several States in this country which have been demanding larger measure of autonomy. There is for instance the Rajammannar Committee's report in regard to Tamil Nadu but also

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 10]

the same time it must be recalled, with pride, the ringing words of Chief Minister Mr. Karunanidhi which he is recently reported to have spoken at a public meeting at Thanjavur. "The demand for greater autonomy to the States," he declared, "was never meant to divide the country but only to promote the welfare of the people—". The Prime Minister Mrs. Indira Gandhi herself could examine the demand for more powers to the States for advancing the people's interest without in any way affecting the unity and integrity of the country.

பிறகு சொல்கிறார்

There is enough flexibility in our Constitution and our Central and State leaders have been wise enough to appreciate the limits within which the demand for autonomy may be pressed. I myself have been a consistent advocate of a much larger measure of autonomy to the States in view of the vastness of our population and diversity of our problems.

ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணனுக்கும் எங்களுக்கும் எப்படித் தொடர்பு ஏற்பட்டது என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன காரணம் உங்களுக்கு நான் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள்? இந்தியாவிலே இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பேசித் தீர்க்க வேண்டும், விவாத மேடைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று ஜெயப்பிரகாஷ் 1972-ம் ஆண்டே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்து வைத்த மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையில் பிரிவினை வாதம் கிடையாது. இந்திய ஒற்றுமைக்கு எந்த, விதமான பங்கமும் கிடையாது அதை அந்தக் கட்சியின் தலைவர் தஞ்சை பொதுக் கூட்டத்தில் சொல்லி இருக்கிறார் என்று குறிப்பிட்டு நீங்கள் பேச்சு வார்த்தைக்குத் தயாராகுங்கள் என்று ஜெயப்பிரகாஷ் கேட்டு இருக்கிறார்.

1972-ல் அவர் சொன்னதில் ஒன்றை இப்போது கேட்டு இருக்கிறார்கள். இதை பிறகு கேட்பார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்ப்போம். ஷேக் அப்துல்லா வோடு படை கொண்டு மோதாமல் திரு. செழியன் பாராளுமன்றத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போல பனிப் பாறைகளில் கொண்டுபோய் அவரைச் சிறையில் வைக்காமல் 13 ஆண்டுக் காலம் சிறையில் பூட்டாமல் பேச்சு வார்த்தை மூலமாகத் தீர்த்துக்கொண்டு இருந்தால் காஷ்மீர் பிரச்சனை எப்போதோ முடிவு அடைந்திருக்கும். அதைப் போலவே தான் காஷ்மீர் லிருந்து கன்னியாகுமரி வரை பாரதத் தாய் என்று மகிழ்ச்சியோடு பேசுகிறோம். ஆனால் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை சுயாட்சி தன்மையை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டால் காஷ்மீர் தனி என்று சொல்லுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி முதல் காஷ்மீர்வரை என்கிற அந்தத் தத்துவம் தற்கு மட்டும் அடிபட்டு போவானேன் என்று நாம் இன்றைக்கு கேட்குமே உல்லாமல் லேரெல்.

1975 மார்ச் 10]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பல அறிஞர்கள் மாநில சுயாட்சி தத்துவத்தை தேவை என்று எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். முன்னாள் சுப்ரீம் கோர்ட் தலைமை நீதிபதி திரு. சுப்பாராவ் அவர்கள் சென்னையில் 20—6—1974 அன்று பேசுகையில் மாநிலத்தில் வாழும் மக்கள் நல்வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமான எத்தகைய அதிகாரங்கள் மத்திய அரசை விட மாநில அரசு செம்மையாக நிறைவேற்ற முடியுமோ அத்தகைய அதிகாரங்களை மத்திய அரசின் தலையீடும் குறுக்கீடும் இன்றி பிரயோகிக்கும் மாநில அரசுக்குள்ள அரசரிமை Sovereign என்பதற்குப் பெயர்தான் சுயாட்சி என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

கேரள காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் 10—5—1974-ல் பாதுகாப்பு, தகவல், ஒலிபரப்பு வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் ஆகிய அதிகாரங்களை மட்டும் மத்திய அரசு வைத்துக் கொண்டு மிதம் உள்ள எல்லா அதிகாரங்களையும் மாநில அரசுகளுக்கு வழங்க முன் வரவேண்டும் என்ற கருத்தை சொல்லியிருக்கிறார்.

பழைய காங்கிரஸ் கட்சியின் கர்நாடக மாநில தலைவர் திரு. வீரேந்திர பட்டில் சென்னையில் 9—6—1974-ல் கலைவாணர் அரங்கத்தில் பேசும்போது மாநில சுயாட்சி என்னும் புனிதப் போரில் தமிழக முதல்வர் நிச்சயம் வெற்றி வாகை சூவார். மாநில சுயாட்சிக்காக திரு. கருணாநிதி புனிதம் மிக்க போரைத் தொடர்ந்திருக்கிறார். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் தேவை. பல்வேறு துறைகளில் அதிக சுயாட்சி தேவை. அப்போது தான் தவறுகள் இழைக்கும் மத்திய அரசின் பிடியில் சிக்காமல் மாநிலங்கள் பாதுகாப்போடு இருக்க முடியும். இந்த விஷயத்தில் திரு. கருணாநிதி அவர்களின் வாதத்தை முழுவதும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இந்தப் புனிதப் போரில் அவர் வெற்றி பெறுவார் என்று நம்புகிறேன் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

இன்னும் பல பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருமதி சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்கள் மன்னார்குடி மாநாட்டில் பேசும்போது மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையை மிக சாதாரணமாகக் கருதுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு காலத்தில் இதற்காக போராடியதற்காக இந்த கோரிக்கையில் வெற்றி பெற்றதற்காக நாடு நம்மை பாராட்டத்தான் போகிறது. நேரு அவர்களும் அம்பேத்கார் அவர்களும் State autonomy என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்போது மனப்பூர்வமாக அதை வரவேற்றவர்கள் இப்போது அதே மாநில சுயாட்சிக் கோரிக்கையைப் பிரிவினை வாதம் என்பது வேடிக்கையாக இருக்கிறது என்று முழங்கி இருக்கிறார்கள்.

இப்போது மாநில சுயாட்சி பெற்றிருக்கிறதே அந்த காஷ்மீருக்குச் சென்ற என்னுடைய இனிய நண்பர் திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கும் மாநில சுயாட்சி கோரிக்கை பிரிவினை உணர்ச்சியை அடிப்படையாக கொண்டது அல்ல என்று, எட்மண்ட் அவர்களே (சிரிப்பு) அங்கேயே கூறியிருக்கிறார். அவர் மேலும் கூறியிருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறி வரும் சுயாட்சி கோரிக்கை பிரிவினை உணர்ச்சியை அடிப்படையாக கொண்டது அல்ல. மாநிலங்களுக்கு சுயாட்சி வேண்டும் என்ற கோரிக்கைக்குத் திராவிட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 20]

முன்னேற்றக் கழகம் பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கிறது. இந்தியாவிலிருந்து தமிழகம் பிரிந்து செல்ல வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூறவில்லை. மாநிலங்களின் கையில் கூடுதல் அதிகாரம் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் கூறுகிறது. இது 18-5-1972-ல் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் நிருபர்களுக்குத் தந்த பேட்டியாகும்.

இன்றுள்ள அரசியல் சட்டத்தைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு புதிய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். மாநில சுயாட்சி பற்றிய கலைஞரின் கருத்தை ஏற்காவிட்டால் இதை கோரிக்கை எல்லா மாநிலங்களிலும் பரவி இந்தியா சின்னாபின்னமாகும். இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு பெரும் துன்பாக விளங்கும் மாநில சுயாட்சி கோரிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்க வேண்டும். இது நீலகிரி திராவிட முன்னேற்றக் கழக மாநாட்டில் திரு. கோவை செழியனுடைய முடிக்கம்.

I am the spokesman of the DMK party in Parliament. Do not belittle the importance of my position as the leader of the party in Parliament. And my Chief Minister Mr. Karunanidhi has categorically declared that we will never revive our demand for separation. On the contrary we want State Autonomy.

இது என்னுடைய இன்னொரு இனிய நண்பர் திரு. மனோகரன் பாராளுமன்றத்தில் மார்ச் 21-ஆம் தேதி ஆற்றிய உரை.

மாநில சுயாட்சி என்பது புதிதாக நாம் சொல்லும் கோரிக்கை அல்ல. அண்ணா அவர்களே சொன்னதாகும். எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோதே டில்லிக்க காவடி தூக்குதிரீர்களே என்று அண்ணா கேட்டார். அதற்கு அர்த்தமே அங்கே போய் சாதிக்கிற அதிகாரம் இங்கே நம்மிடமே இருந்தால் என்ன என்பதுதான். ஆகவேதான் மாநில சுயாட்சி என்பது அண்ணா அவர்களே சொன்னதாகும். இது தர்மபுரி மாநாட்டில் புரட்சி நடிகர் எம். ஜி. ஆர். பேசியதாகும்.

இப்போது ஒரு புதிய குரல் இன்று பத்திரிகையில் பார்த்தோம். பஞ்சாப்பில் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் குரு சரணசிங் தாரா என்பவர் ஜம்மு காஷ்மீருக்கு வழங்கப்பட்டது போல் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். மாநிலங்கள் அனைத்துக்கும் முழு அளவில் சுயாட்சி வழங்கப்பட வேண்டும். தமிழ்நாட்டு முதல்வர் திரு. கருணாநிதி கூறி வருவதுபோல் அயலுறவு, பாதுகாப்பு, தகவல் தொடர்பு ஆகியவை தவிர மற்ற எல்லா அதிகாரங்களும் மாநிலங்களுக்கே வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற இந்தக் கருத்தை அகாலி தள தலைவர் கூறியிருக்கிறார்.

1912-ஆம் ஆண்டு [இந்திய] கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஓர் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி இருக்கிறது.

[பிரபு மு. கருணாநிதி]

[1970 மார்ச் 20]

A resolution of the September Plenary meeting of the Central Committee, based on a report by G. Adhikari, definitively outlined the Party's new orientation. Its critical passage was as follows.—

“Every section of the Indian people which has a contiguous territory as its homeland, common historical tradition, common language, culture, psychological make-up and common economic life would be recognised as a distinct nationality with the right to exist as an autonomous state within the free Indian Union or Federation and will have the right to secede from it if it may so desire..... Thus, free India tomorrow would be a federation or union of autonomous States of the various nationalities such as the Pathans, Western Punjabis, Sikhs, Sindhis, Hindustanis, Rajasthanis, Gujaritis, Bengalis, Assamese, Beharies, Oriyas, Andhras, Tamils, Karnatiks, Maharashtrians, Keralas, etc.”

அந்த அளவுக்கு 1942-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நாட்டுக்குத் தேவையான இந்த தீர்மானத்தில் இந்தத் தேசிய இனங்கள் எல்லாம் தனித் தனி கலாசாரங்கள் வரலாற்றுத் தொடர்பு கொண்டவை. ஆகவே இவைகள் எல்லாம் இந்திய யூனியனில் சுயாட்சி பெற்ற தன்மையோடு விளங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

அதே 1942-ஆம் ஆண்டு “வெள்ளையனே வெளியேறு” என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்ட, ஏ.ஐ.சி.சி. மாநாட்டில் போடப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் :

“The Constitution according to the Congress view should be a federal one, with the largest measure of Autonomy for the federating units with the residuary powers vesting, in these units”—A.I.C.C. 8th August Resolution 1942.

இது வெள்ளையனே வெளியேறு என்று சொன்ன நேரத்தில் இந்திய நாட்டு மக்களுக்குத் தரப்பட்ட உறுதிமொழி. இது காங்கிரஸ் கட்சி தந்த உறுதிமொழி. இதைத்தான் இன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாநில சுயாட்சி, கூடுதல் அதிகாரம், மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்கின்ற வகையிலே எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் இதற்காகப் போராடத் தேவையா? அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டால் போதாதா என்ற வாதங்கள் வைக்கப்பட்டன. ஷேக் அப்துல்லா போல் கருணாநிதி சிறைக்குச் செல்வதாகச் சொன்னாரே, அவர் சிறைச் செல்ல வேண்டுமா என்று ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக அனுதாபத்தோடு கேட்கப்பட்டது. செல்லாமலேயே மாநில சுயாட்சி தருகிறோம் என்று ஒருவேளை அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதற்கு முன்கூட்டியே அச்சாமாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1975 மார்ச் 19]

ஆனால் மணலி அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் நான் இங்கு இல்லை இங்கே இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுடைய பேச்சைப் படித்துப் பார்த்தேன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போராட்டம் இல்லாமல் லட்சியங்களில் வெற்றிபெற முடியாது என்ற உணர்வை பெரியவர் மணலி அவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் ஷேக் அப்துல் லாவை என் இல்லத்திலே சந்தித்த நேரத்திலும், ஜெயபிரகாஷ் நாராயண் அவர்களை டெல்லியில் சந்தித்த நேரத்திலும் பெற்ற உணர்வுகள் அவை கள்தான். என்ன உரையாடினேன் என்பதெல்லாம் வேறு விவகாரம். ஆனால் நான் பெற்ற உணர்வுகள், “தியாகங்கள் செய்வதற்கு யார் தயாராக இருந்தாலும் அவர்கள் லட்சியங்களில் நிச்சயமாக வெற்றி பெற முடியும்” என்பதுதான்.

அப்படியானால் பதவியை விட்டு வெளியே வாருங்களேன் என்று அழைக்கிறார்கள். அழைப்பதற்கான அவசரம் என்ன வென்றால் யார் யார் என்னென்ன மந்திரிகள் என்று இப்போதே நிர்ணயித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனே வந்து உட்கார்ந்துவிட லாம் என்று பார்க்கிறார்கள். பதவியை விட்டு கருணாநிதியோ, நாவலரோ, பேராசிரியரோ, மற்றவர்களோ போய்விட்டால், மிச்சம் இருக்கிற 160 பேரும் இங்கே உட்கார்ந்திருப்பார்கள்; அவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஆட்சி நடத்த லாம் என்று யாராவது கருதுகிறார்கள் அல்லவோ? பகல் கனவு : பதவியை விட்டு போராட்டத்தில் தி.மு.கழகம் இறங்குகிறது என்றால் அத்தனை பேரும் இறங்குகிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். அதற்குரிய காலம் வரத்தான் போகிறது. அந்த நேரத்தில், அந்தப் போராட்ட நினைவோடு, உணர்வோடு மாநில சுயாட்சி பெறுவதற்கு அனைத்து வழியில் நாங்கள் அயராது பாடுபடு வோம்; பாடுபடுவோம் என்று தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்றுக், நாளை காலை 9.00 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.53 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

127. Notification issued in G.O. Ms. No. 677, Rural Development and Local Administration, dated the 16th March 1974 in regard to declaration of the areas forming the Kadayanallur local planning area. [Laid on the table of the House under section 123(2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]